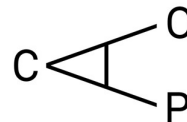

Georganiseerd overleg Sector Defensie
Werkgroep Reorganisatie (REO)

CAOP
Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag
KVK-nummer 41158878

Inlichtingen: R. Dircke
Telefoon: 070 – 3 76 59 29
E-mail: r.dircke@caop.nl
Datum: 24 januari 2021
Bijlage(n):
Ons kenmerk REO/21.0025
Zaaknummer: G.1.33

Verslag van de vergadering van de werkgroep (REO) op dinsdag 8 december 2020 van 10.00 uur tot 12.00 uur in de Baljuwzaal, CAOP, Lange Voorhout 13 in Den Haag en via MS Teams.

Aanwezig:

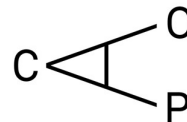
Van de zijde van Defensie: S. Pijpstra (voorzitter), M. Elschoot, A. de Kleijn, T. ter Horst, F. Konings, B. de Vries, J. de Lange-Van Straalen,

Van de zijde van de centrales: J. Stassen, R. van Riel (AC), E. Mulder, A. Rozendal (ACOP), S. Hop, J. Schot (CCOOP), T. van Leeuwen, R. Blik (CMHF)

Van de zijde van het secretariaat: R. Dircke, V. Swens (CAOP)

Agenda

1. Opening, mededelingen en vaststelling agenda (REO/20.0812.1)
2. Bespreken verslag en actiepuntenlijst d.d. 17 november 2020 (REO/20.0861)
3. SOF Ground Enabling (REO/20.0813 + 10 bijlagen, 20.0814 + bijlagen, 20.0825 + bijlagen)
4. Presentatie DVOW overige systemen
5. Rondvraag en sluiting.

Agendapunt 1. Opening, mededelingen en vaststelling agenda.

REO/20.0812.1

De voorzitter opent de vergadering om 10.00 uur en heet iedereen welkom. De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld. Spreker miste in iBabs een aantal stukken bij agendapunt 3, te weten AFR/20.0814 + bijlagen en 20.0825 + bijlagen, zijnde de nagestuurde stukken van Defensie in reactie op een brief van de CCOOP. Deze stukken zijn door een storing in de mail niet goed ontvangen door het CAOP en vandaag alsnog in iBabs gezet. Ze zijn wel correct via de mail gedeeld met de centrales en spreker informeert of een en ander bij hen problemen geeft bij de behandeling van dit agendapunt.

De heer Hop had naar aanleiding van de brief, waarbij Defensie had toegezegd de stukken te agenderen, verwacht dat er ook een aanpassing in de agenda zou zijn aangebracht en die ziet hij niet terug. Spreker wijst er op dat het om belangrijke stukken gaat. Hij heeft niet zomaar verzocht om deze te agenderen; het gaat namelijk om stukken van bijna 180 respectievelijk 90 pagina's die een essentieel onderdeel vormen van het reorganisatieplan en derhalve ook van de discussie die bij agendapunt 3 mogelijk zal worden gevoerd. Er is geen gewijzigde agenda nagezonden en spreker wil weten of iedereen desondanks deze stukken heeft voorbereid. De voorzitter geeft aan zojuist te hebben gevraagd of er belemmeringen zijn om agendapunt 3 te behandelen. Navraag wijst uit dat iedereen over de stukken te beschikt en een aantal leden heeft deze volgens de heer Stassen ook al eerder in het ioREO CZSK besproken. Juist als gevolg van die bespreking ligt het onderwerp thans ter behandeling voor aan de WG REO. De voorzitter concludeert dat agendapunt 3 kan worden behandeld. De stukken AFR/20.0814 en 20.0825 worden toegevoegd.

Agendapunt 2. Bespreken verslag en actiepuntenlijst d.d. 17 november 2020

REO/20.0861

Pag. 2, eerste alinea, laatste zin:

De heer Van Leeuwen: '12^e Brigade' wordt gewijzigd in 11^e Brigade.

Pag. 6, n.a.v. de laatste twee alinea's (Logistiek Centrum Soesterberg-LCS):

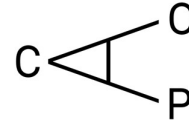
De heer Hop merkt op dat de voorzitter heeft gezegd dat er is gediscussieerd over de P-paragraaf van DVOW en dat hetzelfde ook in de WG REO is gebeurd. Volgens spreker hadden partijen daarbij niet helemaal helder voor ogen wat het juiste proces was omdat deze P-paragraaf wel degelijk ook in de WG AP is besproken. Spreker verwijst naar stuk 20.0283 dat volgens hem het betreffende verslag van de WG AP is.¹ Hij wijst er op dat er nu staat dat deze discussie in de WG REO is gevoerd. De voorzitter antwoordt dat het onderwerp in beide werkgroepen is besproken zoals dat wel vaker met dergelijke onderwerpen gebeurt. De heer Hop vervolgt dat tijdens de discussie onder meer is gezegd dat, parallel aan de reorganisatieplannen, dient te worden gestart met de P-paragraaf. In dat verband was spreker ook verrast over wat besproken is aangaande DMO GRIT, waarbij sprake was van een vacaturemelding die is geplaatst voor een nieuwe directeur JIVC. Spreker heeft de indruk dat dit vooruitlopend op de plannen lijkt te worden ingevoerd. Hij merkt dit op met het oog op de volgorde van zaken waarmee dit soort zaken moet worden aangelopen. Spreker zag recent in het ABD-blad dat er een programmadirecteur IT bij Defensie wordt gezocht. Het betreft een schaal 16-functie die aan de staf JIVC zal worden toegevoegd. Spreker verzoekt de voorzitter om dit na te gaan en om te bespreken hoe partijen dit moeten plaatsen in de volgorde van plannen en de daaromtrent gemaakte afspraken. De voorzitter zegt toe dit te zullen navragen en merkt op de vacature niet te kennen. Zij zal deze vraag zo snel mogelijk in de WG REO beantwoorden.

Pag. 6, n.a.v. tweede alinea:

De heer Stassen geeft aan dat er staat dat wordt besloten om agendapunt 3 over te dragen aan de WG AP en vraagt zich af hoe dat zal worden ingevuld. Het ging hierbij om kleinschalige organisatiewijzigingen (KSO's) waar personele aspecten aan zijn verbonden. De centrales hebben hierover voorgesteld om deze mee te nemen in het TW URD hetgeen de voorzitter toen ook een goed idee vond. De voorzitter merkt op dat dit TW onder de WG AP hangt waarop de heer Stassen informeert of de discussie over de algemene personele aspecten van deze KSO's in het TW URD of in de WG AP zelf zal worden gevoerd. Volgens de voorzitter is afgesproken om dat eerst in het TW URD te doen en dat, zodra het TW haar product oplevert, het onderwerp in de WG AP verder wordt behandeld. Dan is het helder voor de heer Stassen. De heer Hop wil, vooruitlopend op deze mogelijke discussie, benadrukken dat in het BMD duidelijk staat dat de medezeggenschap niet gaat over zaken die

¹ Noot: Brief met nr. 20.0283 is de (REO) brief van Defensie inzake de aangepaste personeelsparagraaf Defensiebrede Vervanging Operationele Wielvoertuigen (DVOW) d.d. 17-04-2020. De P-paragraaf DVOW is besproken in de WG AP van 19-05-2020, sessie 13.00 – 14.00 uur; brief nr. AP/20.0392

Georganiseerd overleg Sector Defensie Werkgroep Reorganisatie (REO)

aan het GO Defensie zijn voorbehouden. Dat laatste geldt voor de algemene personele aspecten en dient aldus spreker altijd met de centrales te worden besproken. De voorzitter is het daarmee eens en wijst er op dat zij dit in het verslag ook niet heeft ontkend. Uiteindelijk is ook besloten om deze discussie in de WG AP te voeren.

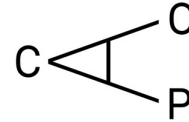
Pag. 7, n.a.v. de gevoerde discussie over de P-paragraaf Logistiek Centrum Soesterberg (LCS):

De heer Stassen heeft begrepen dat er in de WG AP al een discussie plaats heeft gevonden over de P-paragraaf van het LCS en ervaart het als zeer ingewikkeld als er ook op een ander dek hierover wordt gesproken, zoals nu in de WG REO. Spreker wijst er op dat niet alle leden in beide overleggen zitten en zou het op prijs stellen als diegenen een terugkoppeling krijgen over wat er in het andere overleg is besproken. Naar hij heeft begrepen was het een stevige discussie over onder meer de vraag of een P-paragraaf al dan niet onderdeel uitmaakt van een reorganisatieplan en of deze klaar moet zijn alvorens er contracten kunnen worden getekend. Volgens spreker hebben de centrales aangegeven te vinden dat, indien een reorganisatieplan klaar is, daar een afgeronde P-paragraaf integraal onderdeel van uit moet maken. Er wordt daarover volgens hem nu in twee verschillende gremia een discussie gevoerd en hij vraagt zich af hoe een dergelijk proces goed kan worden uitgevoerd. Spreker wil weten of het onderwerp voor de WG REO wordt geparkeerd in afwachting van de uitkomst van de behandeling op het hogere dek van de WG AP of dat de discussie ook in de WG REO (verder) zal worden gevoerd.

Volgens de voorzitter ging de discussie in de WG AP specifiek over GRIT die naar aanleiding van een brief van de CCOOP is gevoerd. Vervolgens is op 07-12-2020 een brief van de CCOOP ontvangen waarin, zoals reeds was aangekondigd in de WG AP, als conclusie van deze centrale is aangegeven dat het onderwerp in het SOD moet worden behandeld. De discussie over GRIT gaat derhalve via die lijn maar spreekster begrijpt tegelijk ook de vraag van de heer Stassen: er wordt immers ook een discussie in de WG AP gevoerd en daar was hij niet bij aanwezig. In de WG AP zitten evenwel andere vertegenwoordigers van zijn centrale en de voorzitter gaat er vanuit dat deze intern zorgen voor de gewenste terugkoppeling. Dit vindt zij ook de meest praktische oplossing voor de communicatie. De heer Stassen wil ook niet specifiek ingaan op de P-paragraaf van GRIT aangezien dat een afzonderlijk traject is. Waar het hem om gaat is de discussie over de P-paragraaf in algemene zin. In de WG REO hebben de centrales nadrukkelijk uitgesproken te vinden dat de P-paragraaf onderdeel uitmaakt van een sourcingstraject van - in casu - het LCS terwijl op een ander dek is gesproken over sourcing bij JIVC waarbij het ook over een P-paragraaf ging. Gelet op het unanieme standpunt van de centrales kan het volgens spreker niet zo zijn dat daar van een andere opvatting wordt uitgegaan maar hij vreest dat dit wel zal gaan gebeuren. De voorzitter betwijfelt of naar aanleiding van de in de WG AP gevoerde discussie kan worden gesproken over 'van de kant van de centrales' waarop de heer Stassen nuanceert dat er in elk geval discussie over is gevoerd terwijl dat in de WG REO niet zo was. Volgens de voorzitter was er sprake van een discussie tussen de centrales onderling. Zij gaat de discussie over GRIT nu niet herhalen aangezien het in de WG REO gaat over het LCS. Dit ziet spreekster als andere, niet vergelijkbare gevallen. En of het nu over sourcing of samenwerking gaat; deze gevallen acht zij niet vergelijkbaar. Het punt dat de heer Stassen maakte, zijnde dat het er op lijkt dat in verschillende overleggen een afwijkend standpunt wordt ingenomen over de P-paragraaf, is voor haar niet duidelijk. Spreekster vraagt zich af of de heer Stassen bedoelde te zeggen dat deze discussie aan de zijde van de centrales speelde. De heer Stassen antwoordt niet zelf bij dat overleg aanwezig te zijn geweest en wijst er op dat het verslag van de WG AP er nog niet is. Pas als hij daarover beschikt kan hij zijn punt nader invullen. Hij herhaalt dat in de discussie in de WG REO door de centrales is aangegeven dat de P-paragraaf integraal onderdeel uitmaakt van een reorganisatieplan en spreker wilde weten of die opvatting wordt gedeeld in de WG AP.

De voorzitter gaat niet in een verslag van de WG REO herhalen wat zich in de WG AP heeft afgespeeld omdat dat thuishoort in de formele verslaglegging van de WG AP, zeker aangezien het een ingewikkelde discussie betreft. Volgens haar ging de discussie in de WG AP over het maken van afspraken over personeel dat vrijwillig overgaat naar de marktpartij en over de vraag of Defensie bereid was om in dit verband vooraf een toezegging te doen over de contractondertekening. Het accent lag bij deze discussie daarom anders dan zoals het ligt bij een algemene discussie over de P-paragraaf en sourcing. Of daarover door de centrales andere standpunten worden ingenomen kan zijzelf als voorzitter natuurlijk geen uitspraken doen. Dat begrijpt de heer Stassen; het ging hem er om of in de WG AP het door de centrales in de WG REO uitgesproken unanieme standpunt van de centrales aan de orde is geweest. Hij krijgt daar op dit moment echter geen helder beeld bij en zal dit opnemen met de AC-vertegenwoordiger die in de WG AP zit. Het lijkt spreker ongewenst als er in de diverse gremia verschillende visies worden uitgedragen. De voorzitter vindt het goed dat dit intern zo wordt besproken maar wijst er nogmaals op dat de discussie in de WG AP zich toespitste op de vrijwillige overgang van personeel naar een marktpartij en of de werkgever daarover, alvorens contracten te ondertekenen, al een toezegging wilde doen. Indien er behoefte is aan verspreiding van formeel vastgestelde AP-verslagen aan de leden van de WG REO dat vindt spreekster dat geen enkel probleem. Zij vermoedt echter dat zij dit al automatisch krijgen hetgeen de heer Stassen bevestigt.

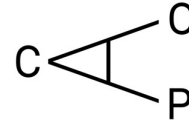
Georganiseerd overleg Sector Defensie Werkgroep Reorganisatie (REO)

De heer Hop merkt op dat de voorzitter vandaag heeft gesteld er niets aan te kunnen doen als er verschillende beelden of discussies ontstaan. De voorzitter antwoordt dat zij heeft gezegd dat de centrales in de WG REO een ander standpunt hebben ingenomen dan in de WG AP, dat de heer Stassen *daarop* zijn opmerking toespitste en niet op de door haar gevoerde discussie. De heer Hop repliceert zich niet in herkennen in de stelling dat de centrales dergelijke verschillende standpunten zouden innemen. Hij spreekt dit vanuit de CCOOP tegen en zijns inziens hebben de centrales altijd één standpunt. Spreker wijst er op dat, en dat gaf hij bij de bespreking van pagina 6 ook al aan, het georganiseerd overleg zodanig is ingericht dat onderwerpen worden behandeld in het overleg waar ze thuishoren. Inmiddels is er toch een discussie ontstaan over de vraag wat nu waar thuishoort. Zijns inziens horen de algemene personele aspecten thuis in de WG AP en reorganisatietrajecten in de WG REO. Ook is gesproken over verschillende niveaus tussen de werkgroepen en dat klopt volgens spreker niet: er is één formeel overleg en dat is het SOD. De werkgroepen behandelen onderwerpen ter voorbereiding op het SOD en deze hebben allemaal hetzelfde niveau. De beslissingen worden uiteindelijk in het SOD genomen dan wel - als in de werkgroep al overeenstemming wordt bereikt - in de daaronder ressorterende werkgroepen. Van een verschil in gelaagdheid is binnen het overlegniveau van de werkgroepen aldus spreker dus geen sprake. Wel is het zo dat de ioREO's onder de werkgroepen functioneren en daarvoor geldt de afspraak dat bij eenvoudige reorganisatieplannen ter voorbereiding op de WG REO al tot overeenstemming kan worden gekomen. Dit ziet spreker in de praktijk overigens ook steeds veranderen want ook de meer complexe reorganisatieplannen komen inmiddels in de ioREO's terecht en dat geeft ook weer de nodige commotie. De heer Hop blijft er bij dat het belangrijk is dat partijen goed monitoren welke aspecten in welke werkgroep worden besproken omdat dit discussies zoals die van vandaag zal voorkomen. Als voorbeeld geeft spreker de bespreking van FRONTEX waarbij het onderwerp vanuit de WG AFR-verslagen moet worden teruggelegd bij het ioREO KMar en onderwerpen uit de WG AP-verslagen naar de WG REO; dit zal to zeer lastige discussies leiden. Daarom roept hij de voorzitter op om te bevorderen dat de onderwerpen die partijen bespreken in de juiste werkgroep terecht komen. Dat is de voorzitter geheel met de heer Hop eens, echter de discussie over de P-paragraaf in de WG REO is volgens haar juist door de CCOOP in gang gezet; de werkgever agendeert dit soort zaken nooit actief. De discussie over de P-paragraaf is derhalve niet door haar gestart maar als iemand zijdens de centrales erover begint in de WG REO zal zij daar natuurlijk wel op moeten reageren. Defensie heeft bij haar weten nog nooit actief enige P-paragraaf geagendeerd voor de WG REO, van welke reorganisatie dan ook, simpelweg omdat dit onderwerp thuishoort in de WG AP. Spreekster stelt vast dat er nu naar aanleiding van het verslag in de WG REO een discussie plaatsvindt over een P-paragraaf en dat dit eigenlijk niet zou moeten gebeuren. Zij ziet zich in deze situatie echter - zoals gezegd - genoodzaakt om dat toch te doen. Spreekster zegt wel toe vanuit haar rol als voorzitter er op zorgvuldige wijze zorg voor te zullen dragen dat onderwerpen in de juiste werkgroep worden besproken.

De heer Hop attendeert er op dat pagina 6 van dit verslag zojuist is vastgesteld en citeert: 'de voorzitter merkt op dat al eerder over P-paragrafen is gediscussieerd en heeft daarover een vraag. Deze wil zij ook aan deze tafel voorleggen, gelet op de rol van de WG REO. Zij vindt dat het goed denkbaar is dat een concept P-paragraaf, die natuurlijk ook aan de WG AP kan worden voorgelegd...'. Spreker vindt dat de voorzitter daarmee de discussie voor de verschillende werkgroepen open stelt. Verder heeft zij zojuist gezegd dat zij hieraan in haar rol als voorzitter niets kan doen, althans dat zij als voorzitter geen sturing kan geven aan de wijze waarop de centrales standpunten innemen. Echter als er vanuit verschillende standpunten een benadering plaatsvindt en als partijen algemene personele aspecten koppelen aan een specifiek reorganisatieplan of daarop vooruitlopend een P-paragraaf maken - wat de normale gang van zaken is - dan ontstaat er volgens de heer Hop een vermenging van tafels en discussie omdat de procedures dan niet helemaal juist worden gevolgd. En daarin heeft de voorzitter volgens hem wel degelijk een rol: zij kan de juiste sturing geven zodat partijen niet in ongewenste discussies belanden. De voorzitter meent dat de discussie die nu begint al eerder is gevoerd, ook naar aanleiding van opmerkingen van de centrales. Er is toen besproken of de P-paragrafen ook niet langs de WG REO zou moeten gaan aangezien daarin degenen zitten die ook aan de ioREO's deelnemen. Het leek een handige gedachte om de P-paragrafen eerst in deze werkgroep te bespreken en ze daarna aan de WG AP voor te leggen. In de discussie ontstond toen weliswaar enige verwarring maar spreekster is een voorstander van het zo efficiënt mogelijk werken. Als de centrales echter op formele gronden stellen P-paragrafen nooit in de WG REO te willen behandelen en dat deze meteen naar de WG AP moeten gaan dan vindt zij dat ook prima. Dat neemt niet weg dat zij altijd zal blijven nastreven om zo efficiënt mogelijk te werken en zo tot snellere besluitvorming te komen. In dat kader acht spreekster het belangrijk dat partijen hier altijd oog voor hebben waarbij zij het best mogelijk acht dat zij op een andere manier zullen gaan werken. Nu wordt door de centrales gesteld dat het discussiëren op verschillende tafels alleen maar tot verwarring leidt. Daar kan zij zich daar ook wel iets bij voorstellen en dan is de conclusie dat ze dat niet moeten doen. Daarmee zou de voorzitter deze discussie dan wel als afgesloten

Georganiseerd overleg Sector Defensie Werkgroep Reorganisatie (REO)

beschouwen en zullen P-paragrafen standaard in de WG AP worden behandeld omdat dat dan de meest zuivere weg is. Zij betwijfelt echter wel of dit ook de meest efficiënte werkwijze is; het is in elk geval conform de formele afspraken hierover.

Dit gaat de heer Stassen echter iets te snel; hij wil deze discussie eerst intern terugkoppelen om te bepalen wat het standpunt van het AC daarin is. Spreker voegt hier aan toe dat volgens hem het AC van mening is dat een P-paragraaf wel degelijk ook in de WG REO kan worden besproken. De voorzitter merkt op de discussie nu even niet meer te kunnen volgen aangezien de heer Hop zojuist stellig aangaf het proces zuiver te willen houden en derhalve de bespreking op één tafel te willen houden. Zij verzoekt de heer Hop om een nadere toelichting op zijn standpunt te geven. De heer Hop begrijpt de positie van de voorzitter wel: als hij aan haar kant van de tafel zat zou hij wellicht ook zo handelen en gaan shoppen om uit te vinden wat het juiste moment is om van de werkgeverszijde redelijk goed de discussie te kunnen voeren. Er is echter wel overeenstemming bereikt over welke discussie op welke tafel hoort. Spreker begrijpt voorts dat het toch mogelijk is om P-paragrafen in de WG REO voor te bespreken zoals partijen ook al hebben aangegeven. Dat is volgens hem echter niet hetzelfde als een onderwerp terughalen of het terugleggen daarvan bij een ander gremium. Verder is het een belangrijke vraag waarom deze onderwerpen in de WG REO belanden. Deze discussie zullen partijen ook in de diverse TW's gaan voeren (SSU, URD, BMD). Volgens spreker komt dit doordat zij niet meer conform de vooraf afgesproken volgordelijkheden van de onderwerpen praten. Normaalgesproken is er nooit sprake van een reorganisatieplan waarbij nog over een P-paragraaf moet worden gesproken aangezien partijen deze vooruitlopend daarop al in een andere werkgroep zullen hebben besproken. Toch hoort de voorzitter de heer Hop nu zeggen er geen bezwaar tegen te hebben als een P-paragraaf ook in de WG REO wordt voorbesproken. De definitieve besluitvorming zal aldus spreekster altijd in de WG AP plaatsvinden. Zij is blij dat de heer Hop dit zo ziet aangezien zij dit in de voorgaande discussie zo niet had begrepen. Overigens benadrukt spreekster dat het niet zo is dat de werkgever zal 'shoppen' tussen de diverse werkgroepen. Zo wil zij namelijk niet werken. Dat is niet wat de heer Hop heeft gezegd; hij heeft aangegeven dat vooral de volgordelijkheden van de onderwerpen belangrijk zijn. En dat betekent dat de bespreking ook op andere tafels mogelijk is maar dat vindt volgens spreker in de praktijk niet plaats. Voor de voorzitter is het nu helder en zij merkt op dat uit het verslag duidelijk zal worden hoe de discussie precies is verlopen. Zij was in elk geval in verwarring gebracht door de stelling van de heer Hop dat in het kader van de zuiverheid P-paragrafen niet in de WG REO kunnen worden besproken. Vervolgens gaf de heer Stassen aan dit eerst intern te willen bespreken en dat deze aanpak wellicht zelfs efficiënter zou kunnen zijn met de kanttekening dat besluitvorming nooit in de WG REO maar altijd in de WG AP plaatsvindt. Vervolgens heeft spreekster de heer Hop naar zij meent horen zeggen dat hij de heer Stassen in dezen toch steunt en dit scheidt bij haar enige verwarring. Zij sluit voor dit moment echter de discussie omdat dit geen agendapunt is voor vandaag en wacht het verslag even af. Zij is ervan overtuigd dat allen als doel hebben om zo efficiënt en snel mogelijk tot besluitvorming te komen.

Het verslag wordt met inachtneming van het bovenstaande vastgesteld.

Actiepuntenlijst

De heer Elschoot geeft een toelichting op de stand van zaken van de actiepunten.

1. MARKAZ:

Dit betreft het intrekken van het beleidsvoornemen MARKAZ. Er is met brief REO/20.0847 een nota aangeboden waarin dit beleidsvoornemen is ingetrokken. Het actiepunt wordt afgevoerd.

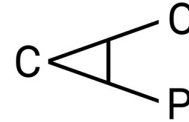
2 DASH:

De situatie aangaande de vervanging van het DASH-toestel is ongewijzigd ten opzichte van de vorige update. Het actiepunt wordt gehandhaafd.

3. Proces oprichten van een logistiek centrum Soesterberg (LCS):

Dit onderwerp is uitgebreid besproken in de vergadering van 17-11-2020. De heer Stassen voegt hier aan toe dat ook uitvoerige voorlichting is gegeven door de projectleider in een soort informatief ioREO CLAS. De heer Mulder bevestigt dit en het actiepunt wordt afgevoerd. De voorzitter zegt toe dat het onderwerp opnieuw op de lijst komt als er een ander soort update vanuit het CLAS volgt. De heer Hop kan er mee instemmen dat het actiepunt op dit moment wordt afgedaan. Hij wijst er op dat het onderwerp wel één cruciaal element bevat zijnde het leveren van *structurele* updates. Daarom verzoekt hij de voorzitter om met de voorzitter van het ioREO CLAS af te stemmen dat dit punt daar wel terugkomt zodat de centrales in dat overleg de structurele updates blijven krijgen. Dat zegt de voorzitter toe.

Georganiseerd overleg Sector Defensie Werkgroep Reorganisatie (REO)

4. presentatie DVOW:

Dit actiepunt staat voor vandaag geagendeerd en zou kunnen worden afgevoerd. Uiteindelijk kon de presentatie niet worden gegeven wegens tijdsgebrek en het wordt aangehouden.

Agendapunt 3. SOF Ground Enabling

REO/20.0813 + 10 bijlagen 20.0814 + bijlagen, 20.0825 + bijlagen.

De voorzitter benoemt dat zowel door de centrales als door Defensie aanvullende stukken zijn ingebracht. Spreekster start ten aanzien van het onderwerp graag met de beantwoording van de vragen die namens de centrales zijn gesteld over de betrokkenheid van de medezeggenschap bij het programmavoorstel SOF Ground Enabling. De heer Stassen vraagt ruimte om, voordat de voorzitter de vragen zal beantwoorden, toe te lichten waarom het punt door de centrales op de agenda is gezet. Spreker hoopt dat de voorzitter de antwoorden kan toespitsen op de specifieke zorgen en bezwaren van de centrales ten aanzien van het proces dat gevolgd is. De voorzitter stemt hiermee in.

De heer Stassen schetst in de diverse ioREO's een aantal organisatieplannen te hebben gezien die betrekking hebben op zowel het CLAS, het CZSK als DOSCO. Dit betekent dat het een reorganisatietraject betreft waar meerdere defensie-onderdelen bij betrokken zijn. Op het moment dat de stukken werden ontvangen is ook gekeken naar de referenties die erbij zaten. Eén van de referenties is het vele pagina's tellende programmavoorstel SOF Ground Enabling (REO/20.0825 d.d. 9-12-2019) waarin door Defensie uitvoering is gegeven aan de politieke opdracht om meer geld in SOF te steken. Het programmavoorstel (PV) beschrijft hoe Defensie denkt invulling te gaan geven aan de uitbreiding van SOF GE. Dit stuk is ook aangeboden aan het ioREO CZSK en is dus in het bezit van de centrales. Na bestudering ervan zijn zij tot de conclusie gekomen (en zo wordt het tevens in het document aangegeven) dat het een defensiebrede reorganisatie betreft. Vervolgens is gekeken naar de wijze waarop het document tot stand is gekomen. Spreker ziet dit als een soort studiefase en daarin is het gebruikelijk dat ook de medezeggenschap betrokken wordt. In het gehele document is echter niet één keer het woord 'medezeggenschap' genoemd. Wat het document wel vermeldt is dat overleg tussen de OPCO's heeft plaatsgevonden en dat er allerlei vergaderingen zijn geweest en instituten zijn ingericht. Hoewel uiterst nauwkeurig beschreven wordt wat aan elk OPCO wordt toebedeeld en gezien het feit dat elk OPCO nader invulling dient te geven aan dit programmavoorstel binnen de financiële randvoorwaarden die gesteld zijn, komt het woord medezeggenschap zoals gezegd nergens in het document voor. Het stuk is in december 2019 verschenen. In februari 2020 volgde een andere nota waarin wordt aangegeven dat overleg plaats dient te vinden met de betreffende OPCO's en dat binnen de gestelde financiële randvoorwaarden invulling gegeven moet worden aan deze opdracht, waarbij nog wel de ruimte bestaat om binnen de mogelijkheid die is toegekend te schuiven in het plan. In dit stuk komt voor het eerst het woord 'medezeggenschap' voor.

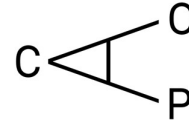
Spreker benoemt de grootste bezwaren vanuit de centrales:

1. Defensie heeft niet gehandeld conform de afspraken die zijn vastgelegd in het BMD inzake de inrichting van een TR MC bij een Defensie-overstijgende reorganisatie. Er is geen TR MC ingericht, de vraag is waarom dit niet is gebeurd.
2. De medezeggenschap heeft op het onderliggende (OPCO-) niveau een plan opgedrongen gekregen waarbij zij niet in staat gesteld is om in de studiefase na te denken over wat er allemaal op hen afkomt. Ook dit zien de centrales als een tekortkoming in de totstandkoming van het reorganisatietraject en zij hebben ernstige bezwaren tegen deze gang van zaken.

Spreker benadrukt dat de reden waarom de centrales het punt geagendeerd hebben niet is omdat zij tegen de uitbreiding van SOF GE zijn, het tegendeel is waar. Partijen hebben echter afspraken gemaakt over de processen en de centrales constateren andermaal dat deze niet zijn nagekomen; zij maken zich daar ernstige zorgen over.

De voorzitter vraagt of het de eerste keer is dat de heer Stassen het PV ziet. De heer Stassen antwoordt ontkennend: het is in het ioREO CZSK al op tafel gekomen, waarop dezelfde constatering volgde als hij zojuist heeft verwoord. Aangezien behandeling van het plan niet in het ioREO thuishoort is er binnen dat overleg afgesproken om het ter behandeling voor de WG REO te laten agenderen. De voorzitter geeft aan dat het voorstel al een jaar oud is waarop de heer Stassen opmerkt dat het CZSK naar aanleiding daarvan een reorganisatieplan heeft opgelopen. Dat plan is in het ioREO CZSK aangeboden waarop de centrales hebben geconstateerd dat de medezeggenschap niet juist was belegd. Vervolgens hebben partijen daar besloten om het plan niet inhoudelijk te behandelen totdat dit in de WG REO is besproken.

Georganiseerd overleg Sector Defensie Werkgroep Reorganisatie (REO)

De heer Hop geeft met betrekking tot het programmavoorstel SOF GE aan dat er eerder een plan behandeld is in het ioREO CLAS. Naar aanleiding van het beleidsvoornemen van het CZSK, waar het programmavoorstel SOF GE als referentie werd genoemd, zijn bepaalde stukken opgevraagd. Pas op dat moment hebben de centrales kennis kunnen nemen van de inhoud van het programmavoorstel, hetgeen behoorlijk wat vragen daarover heeft opgeworpen. Wat betreft de inrichting van de medezeggenschap sluit spreker zich geheel bij de heer Stassen aan. Ook de CCOOP heeft naar aanleiding van het voorliggende plan en de verschillende andere plannen die er liggen in ieder geval het beeld dat het OPCO-overschrijdend is, dat er verschillende defensieonderdelen bij betrokken zijn en dat er zeker in de beginfase geen sprake is geweest van enige vorm van inmenging van de medezeggenschap. Spreker geeft aan benieuwd te zijn naar de antwoorden van de voorzitter op de door de centrales gestelde vragen.

De voorzitter gaat over tot de beantwoording van de vragen. De antwoorden zijn door Defensie ook op schrift gesteld en spreekster biedt aan om deze indien gewenst te delen met de centrales.

Vraag 1: Op welk moment is de medezeggenschap betrokken bij de totstandkoming van het programmavoorstel?

Antwoord:

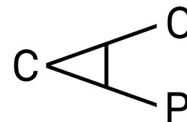
Bij de totstandkoming van het programmavoorstel SOF GE zijn vanaf het begin de eenheden direct betrokken geweest. Het voorstel op welke wijze binnen de financiële kaders van het programma invulling te geven aan de capaciteiten is bottom-up, dus vanaf de eenheden, tot stand gekomen. De voorstellen voor de materiële investeringen en de personele samenstelling komen vanaf de eenheden. Deze voorstellen zijn gevalideerd door de OPCO's waarna deze integraal op programmaniveau in aanwezigheid van alle stakeholders zijn beschouwd en door DGB, DOB & P zijn vastgesteld.

De voorzitter van de MC KCT heeft aangegeven volledig in de fase van totstandkoming van het PV SOF GE betrokken te zijn geweest. De MC van MARSOF is niet betrokken geweest bij de totstandkoming van het programmavoorstel SOF GE maar wel bij het opstellen van het reorganisatieplan. De commandant heeft op reguliere basis overleg met zijn medezeggenschap, daarnaast heeft de medezeggenschap toegang tot de notulen van de MT-vergaderingen waar dergelijke zaken aan de orde komen. Informatie wordt zo nodig ook informeel gedeeld en in deze fase van het proces was nog geen sprake van een voorgenomen maatregel. De medezeggenschap is volledig betrokken bij het cVRP waarin onder andere de gevolgen voor de personeelsformatie worden uitgewerkt. Het VRP wordt straks als voorgenomen maatregel voor advies aangeboden aan de medezeggenschap en hiervoor geldt het overeenstemmingsvereiste.

De MC van de LMB is vanaf het begin van de reorganisatie betrokken geweest, met informatie en inbreng van hun zijde. De MC is echter niet betrokken geweest bij het PV omdat de onderhavige reorganisatie niet betrokken is bij het PV SOF GE. Het is een eigen initiatief van het CLAS geweest om het voorgenomen programmavoorstel SOF GE zo goed mogelijk te ondersteunen.

De heer Stassen dankt de voorzitter voor het antwoord op de eerste vraag. Spreker uit tegelijkertijd teleurstelling over de inhoud daarvan aangezien hieruit niet blijkt waarom Defensie niet heeft gedaan wat is afgesproken in het BMD, namelijk het oprichten van een TR MC bij de totstandkoming van een defensie-overschrijdend plan. Zoals gebruikelijk is gaat aan de voorgenomen maatregel een studiefase vooraf en is het van cruciaal belang dat de medezeggenschap dan juist wordt betrokken. Wanneer de studiefase leidt tot een beleidsvoornemen wordt de medezeggenschap ook inhoudelijk betrokken. De conclusie dat het proces niet is verlopen zoals het hoort kan aldus spreker met het antwoord van de voorzitter helaas niet worden weerlegd. Daarmee komt de heer Stassen bij de kern van het probleem. Nadat de politiek een besluit genomen heeft moet er volgens de hem een voorstel worden gemaakt wat de centrales op zich natuurlijk wel begrijpen. Dat de medezeggenschap echter in deze fase niet betrokken is geweest terwijl dit wél had moeten worden door spreker als een ernstige tekortkoming aan de zijde van Defensie bestempeld. Op dat niveau worden immers de spreekwoordelijke piketpalen geslagen en dan zien de centrales graag dat ook de medezeggenschap erover mee kan praten waar deze worden geplaatst; dat is nu niet gebeurd. Dat betekent volgens spreker dat de OPCO's min of meer een plan voor hun kiezen hebben gekregen waarbij de piketpalen al zijn geslagen. Zij zullen deze wellicht nog een klein stukje kunnen verplaatsen maar niet meer dan dat. Dit is vanuit de medezeggenschap ook zo teruggekoppeld en van daaruit is over bijvoorbeeld de verhouding 4:1 gesteld dat dit weliswaar in hun plan staat maar dat dit een gegeven is dat zij van hogerhand opgedragen hebben gekregen en waaraan zij niets meer kunnen doen. Dit is exact de kern van het verhaal: de medezeggenschap zou ook op het OPCO-niveau in staat moeten zijn om de discussie aan te gaan zonder dat ze zich de vraag moeten stellen of ze

Georganiseerd overleg Sector Defensie Werkgroep Reorganisatie (REO)

daartoe wel bevoegd zijn. Klaarblijkelijk is vanuit defensietop een plan gemaakt dat er tot op het wapen nauwkeurig zeer strak uitziet maar de medezeggenschap heeft daarin geen inbreng gehad en dat zien de centrales als een ernstige tekortkoming.

De voorzitter antwoordt dat het de vraag is of dit proces nu centraal of decentraal is aangelopen. Dat was ook het antwoord op vraag 3, namelijk waarom is voor deze centrale benadering gekozen; daarop zal zij zo meteen ook antwoord geven. Dit sluit ook aan op de vraag van de heer Stassen waarom het proces niet defensiebreed is aangelopen maar in plaats daarvan er voor is gekozen om decentraal te handelen. De heer Stassen wijst er, naar aanleiding van het antwoord van de voorzitter dat de medezeggenschap - althans deels - bij het proces betrokken is, op dat hij heeft gesteld dat dit niet aan de verwachtingen van de centrales voldeed. De voorzitter antwoordt dit ook duidelijk te hebben benoemd.

De heer Bliek herkent wat de heer Stassen zegt maar geeft tegelijk aan dat door het ioREO CLAS tot tweemaal toe een bezoek is gebracht aan het KCT, waarbij de genoemde problematiek is besproken. Het is niet zo dat hij de verdeling 4:1 aanvecht; dat betreft echter een andere discussie en spreker is het met de heer Stassen eens dat daarnaar nog moet worden gekeken. Hij weet zeker dat de medezeggenschap van het KCT vanaf de start betrokken is geweest bij het proces, echter niet op een formele basis. Daarom heeft de heer Stassen terecht gesteld dat dit vanaf de start geregeld moet zijn. De situatie bij 11 Mobiel is duidelijk omdat daar alleen materieel naartoe is gegaan en de eenheid naar twee eenheden moet worden omgevormd. Voor wat betreft SOF kan spreker niets zeggen aangezien hij zelf niet met de MC aldaar gesproken heeft. Tot slot haalt hij aan dat het IDR in dit opzicht nog niet is gezien waarop de voorzitter aangeeft dat dit punt bij DOSCO aan de orde zal komen.

De heer Hop vindt in dezen bijdrage van de heer Bliek weinig constructief. Er wordt verwezen naar bezoeken aan en gesprekken met de medezeggenschap die al dan niet door andere centrales zouden zijn gevoerd. Spreker wijst er nadrukkelijk op dat de rollen gescheiden dienen te zijn. Door de voorzitter is weliswaar is aangegeven dat de MC KCT vanaf het begin betrokken is, echter de vraag is of dat wel de juiste medezeggenschap is. En als deze als enige betrokken is vanaf het begin dan is het de vraag of dit wel het juiste proces is. Waar spreker zich, alle plannen en stukken gelezen hebbende, bovendien zorgen over maakt is dat er contact is geweest met de medezeggenschappen die de dedicated capaciteit leveren; het is niet duidelijk of de medezeggenschappen in relatie tot de te leveren designated capaciteit ook betrokken zijn. Spreker verzoekt de voorzitter om een toelichting hierop te geven. De voorzitter geeft aan de vraag niet te begrijpen. De heer Hop verduidelijkt dat hij wil weten of er naast KCT en MARSOF nog andere entiteiten worden geraakt zoals de medische capaciteit binnen DOSCO waarop de voorzitter herhaalt dat DOSCO nog aan de orde gaat komen. De heer Hop heeft in de plannen ook stukken gezien over onder meer vuursteun waar designated capaciteit is ingericht en hij wil weten of dit bij de desbetreffende medewerkers bekend is, welke functies er eventueel geraakt worden en of de medezeggenschappen aldaar ook betrokken zijn. De voorzitter parkeert deze vraag aangezien zij het antwoord niet paraat heeft en gaat over tot het beantwoorden van vraag 2.

Vraag 2: Hoe is de samenhang tussen de plannen geborgd?

Antwoord:

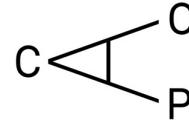
De inrichting van de SOF GE-capaciteiten is bottom-up tot stand gekomen. Het samenbrengen van de plannen in product - dat wil zeggen personeel, materiaal en infra, tijd en geld op programmaniveau in het PV - borgt de samenhang voor het inrichten van alle capaciteiten over alle defensieonderdelen.

Vraag 3: Waarom is gekozen om dit decentraal aan te lopen?

Antwoord:

De daadwerkelijke inrichting van SOF GE vindt niet op centraal maar op decentraal niveau plaats binnen het CLAS, CZSK en DOSCO. Op centraal niveau wordt er namelijk niets overkoepelend ingericht op het gebied van SOF GE. Daarnaast wordt er door de eenheden op verschillende momenten en op verschillende wijzen invulling gegeven aan de inrichting van SOF GE. Volgens de voorzitter hebben de centrales hiervan ook middels de brief van het CLAS van 24 september of november kennis kunnen nemen. Zij licht toe dat het gaat om de keuze voor centraal of decentraal en of het al dan niet over een defensie-overstijgend proces gaat. Vanuit Defensie zelf is met de motieven welke eerder al in een nota van het CLAS zijn benoemd en die daarbij zijn gehanteerd aangegeven om het proces decentraal aan te lopen.

Georganiseerd overleg Sector Defensie Werkgroep Reorganisatie (REO)

De heer Stassen geeft aan dat de centrales ook met dit antwoord niet geheel tevreden zijn. De voorzitter geeft niet aan waarom er geen invulling is gegeven aan het BMD, waarin staat dat een TR MC ingericht had moeten worden. In haar antwoord wordt gesteld dat het proces decentraal wordt aangelopen omdat de betreffende onderdelen nu uitvoering moeten geven aan de uitbreiding van SOF GE. Spreker uit zijn verbazing over het feit dat de onderdelen op OPCO-niveau wel een pakket meegekregen hebben vanuit het PV, met de boodschap dat dit vervolgens met de medezeggenschap besproken kan worden. Dit toont aan dat op hoger niveau wel degelijk is gesproken over een overkoepelend document waarbij alle onderdelen zijn betrokken. Vanuit die optiek had dit volgens de centrales ook in een TR MC besproken kunnen en moeten worden. De voorzitter reageert hierop met de verwijzing naar een brief die bij de stukken zit waarin is aangegeven dat de belangrijkste reden voor het decentraal aanlopen van het proces is dat de aard en de specifieke inrichting van de dedicated SOF-supporteenheden significant afwijken van de verschillende optredens op het land versus maritiem bij de organisatie en bedrijfsvoering bij het KCT en NL MARSOF. Het gevolg hiervan is dat beide OPCO's in hun eenheden zelfstandig prioriteiten hebben gesteld bij het bouwen van een nieuwe formatie. Daarom is aldus spreekster er voor gekozen om het proces decentraal op te lopen en zij krijgt de indruk dat de centrales dit liever anders hadden gezien. De heer Stassen antwoordt te begrijpen wat de voorzitter heeft gezegd. Echter het valt hem op dat indien in het 180 pagina's omvattend stuk met het PV precies staat omschreven wat per OPCO uitgevoerd moet worden. Klaarblijkelijk is het wel mogelijk om een overkoepelend document te maken waarbij rekening wordt gehouden met de input van de OPCO's maar hij mist de betrokkenheid van de medezeggenschap daarbij. Ook had er een TR MC moeten worden ingericht die op dit niveau al mee had moeten kunnen praten. De voorzitter heeft deze vaststellingen met haar antwoord niet weerlegd.

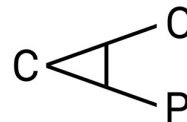
De heer Hop wijst er op dat de voorzitter heeft gesteld dat het PV in ieder geval de capaciteit van alle defensieonderdelen borgt. Spreker verzoekt haar om uit te leggen waaruit hij deze stelling zou moeten kunnen opmaken. De voorzitter antwoordt dit op basis van de stukken te hebben gesteld maar dat zij dan zou moeten nagaan op welke pagina dit exact staat. Zij zal dit nog voor de heer Hop opzoeken. Eerst zal nu een nadere toelichting op het onderwerp worden gegeven vanuit de organisatie.

De heer Ter Horst geeft een nadere toelichting over de drieslag om zo voor de discussie een wat beter omgevingsbeeld te scheppen. Spreker is werkzaam bij J5 SOCOM en is medeauteur van het PV SOF Ground Enabling. Spreker haalt aan dat SOF GE één van de vijf opties is die in het Nationaal Plan zijn opgenomen. Het document beschrijft alle capaciteiten waar behoefte aan is. Het plan is zeker niet opgedrongen aan de OPCO's of de eenheden. Integendeel, het invullen van de volledige capaciteit heeft bottom-up, tijdens verschillende werkgroepssessies, plaatsgevonden zoals de voorzitter reeds beschreef. Het betreft hier de capaciteiten die gerealiseerd moeten worden alsmede de bijbehorende financiële kaders. De keuze voor wat betreft het inrichten van de personele, materiële en infrastructurele behoefte is uiteindelijk bottom-up, dus vanaf de eenheden, tot stand gekomen. Tijdens de sessies hebben zowel de eenheden als de OPCO's aan tafel gezeten. De kaders van de financiële verhouding van 3:1 zijn aan het begin, bij het vaststellen van de behoeften, vastgelegd en gebaseerd op de inzetlagen van de Special Operation Forces. Regulier worden drieslagen vanuit het KCT ingezet tegenover één slag vanuit de MARSOF. Dit is uiteindelijk de reden geweest om in een soortgelijk kader ook de capaciteiten in te richten en daar is de financiële verhouding op gebaseerd. De benodigde capaciteiten voor de inzet van de Special Forces zijn derhalve beschreven maar ze worden wel altijd ingericht en gesorteerd en tot op de enkele blokken beschreven. Op deze wijze zijn de ramingen tot stand gekomen in het PV.

De heer Hop vraagt of de voorzitter volledig staat achter hetgeen de heer Ter Horst heeft uiteengezet hetgeen door haar nadrukkelijk wordt bevestigd. De heer Hop zoekt een nadere duiding van de betrokkenheid van J5 SOCOM dat nadrukkelijk deel uitmaakt van de stukken. Hij benoemt een nota van de C-SOCOM waarin deze aangeeft dat hij niet geraakt wordt maar wel operationele sturing dient te geven. Hij wordt volgens spreker daarmee dus wel geraakt en hij legt de vraag voor op welke manier SOCOM in het geheel is betrokken en of de medezeggenschap van SOCOM vooruitlopend op de stukken ook betrokken is geweest. De heer Ter Horst antwoordt dat SOF GE SOCOM als organisatie niet raakt. Het operationeel gereed stellen van de enablers is een verantwoordelijkheid van de OPCO's en het inzetten van de enablers als onderdeel en ter ondersteuning van SOF geschiedt door SOCOM.

De heer Hop denkt ten aanzien van de financiële verdeling van 3:1 ten opzichte van het KCT en MARSOF een operationele inzet waar te nemen waarbij hij ook een relatie met SOCOM in het plan vermoedt. Er werd zojuist gesproken over een drieslag, drie versus één, en dat de financiële verdeling ook hierop is gebaseerd. Spreker haalt aan juist bij de behandeling van de plannen te horen te hebben gekregen dat deze los van elkaar moeten worden gezien omdat MARSOF-capaciteit anders is dan KCT-capaciteit. Wanneer sec de verdeling van 75-25 wordt toegepast, oftewel 3:1, is spreker benieuwd hoe de

Georganiseerd overleg Sector Defensie Werkgroep Reorganisatie (REO)

voorzitter de antwoorden verklaart die bij de ioREO's hieromtrent zijn gegeven. Wanneer het dezelfde capaciteit is die wordt ingezet en er ook hetzelfde financieel volume aan wordt gekoppeld, kloppen volgens spreker de antwoorden in de ioREO's niet.

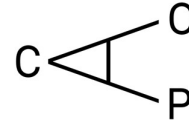
De voorzitter kan niet gaan refereren aan de antwoorden die hierover in ioREO's zijn gegeven maar volgens haar is er voldoende toelichting gegeven over de drieslag en de verdeling van de financiële middelen om uit te leggen waarom de keuzes zijn gemaakt zoals ze zijn gemaakt. Hoewel spreekster er begrip voor heeft dat de heer Hop hierover vragen heeft, acht zij deze WG REO niet passend voor nadere toelichting op gemaakte financiële keuzes.

De heer Stassen beaamt dat het in de WG REO niet gaat over de bedrijfsvoering, maar wel over de medezeggenschap, redenen waarom de centrales dit onderwerp hebben laten agenderen. Dat de organisatie bottom-up betrokken is geweest betwijfelt spreker niet, maar de kernvraag waar partijen voor staan blijft dezelfde. Nergens blijkt uit het document dat de medezeggenschap is betrokken. Het betreft volgens spreker een uitwerking van de studiefase, er is een budget beschikbaar gesteld, SOF moet worden uitgebreid en aan dat proces moet vorm worden gegeven. Spreker blijft erbij dat er een TR MC had moeten worden ingericht en dat de medezeggenschap had moeten worden betrokken bij de totstandkoming van het plan. Ondanks alle toelichting die hij tot nu toe heeft gehoord is er nog steeds geen antwoord op deze vragen gegeven. Er is sprake van een omissie van Defensie is en hij wil graag het overleg voeren over hoe dit in de toekomst voorkomen kan worden, aangezien het niet de eerste keer is dat dit gebeurt. Spreker vraagt zich, afhankelijk van de reactie van Defensie, af hoe partijen verder moeten gaan met de diverse plannen. Dat vindt de voorzitter een prima voorstel. Zij benadrukt het antwoord op de vraag over de betrokkenheid van de medezeggenschap middels het antwoord op de eerste vraag te hebben gegeven. Volgens spreekster is een TR MC alleen nodig bij een defensiebrede reorganisatie en daarvan is zoals zij al stelde in casu geen sprake. Er is gekozen voor een decentrale benadering en om die reden is geen TR MC ingericht. De heer Stassen repliceert dat, zodra een besluit is genomen om een reorganisatie decentraal aan te lopen, de medezeggenschap betrokken moet worden. Spreker kan nergens uit opmaken dat de medezeggenschap met de keuze voor een decentrale uitvoering heeft ingestemd. De voorzitter stelt hierop dat 'geen betrokkenheid' iets anders is dan 'betrokkenheid'. De heer Stassen geeft daarop aan met 'betrokkenheid' te bedoelen dat de medezeggenschap formeel is ingesteld en ook formeel inspraak en zeggenschap heeft in datgene wat voorligt. Spreker heeft vastgesteld dat dit op decentraal niveau weliswaar het geval is, maar op het niveau erboven niet. De centrales vinden dit een absolute fout; dit had wel moeten gebeuren.

De voorzitter informeert of de vraag van de centrales wellicht eerder had kunnen worden gesteld. De heer De Kleijn wijst er op dat Defensie momenteel reeds decentraal aan het reorganiseren is. De voorzitter stelt dat de centrales er op wijzen dat de invulling van het PV SOF GE centraal had moeten plaatsvinden, maar die keuze is nu eenmaal niet gemaakt. Om het nu alsnog centraal te gaan doen is aldus spreekster geen optie meer; het KCT is bijvoorbeeld al in een gevorderd stadium van uitvoering. Bij terugdraaien van het plan zou dit voor alles gelden. De heer Stassen reageert hierop verbaasd en geeft aan dat de centrales pas in de diverse ioREO's kennis hebben genomen van wat Defensie decentraal ten uitvoer brengt. Er is een reorganisatie opgemerkt in plannen die zowel het CLAS, CZSK als DOSCO aangaan en die feitelijk één plan blijken te zijn. Elk stuk begint met de tekst: 'dit is een defensiebrede reorganisatie'. De centrales hebben direct gezocht naar waar het overleg op dat niveau met de medezeggenschap heeft plaatsgevonden. Aangezien dit echter nergens terug te vinden is, is het onderwerp in de WG REO ter tafel gebracht met de vraag wanneer dit overleg dan heeft plaatsgevonden. De centrales stellen de voorzitter nu de vraag en daar wordt vooralsnog geen antwoord op gegeven. De voorzitter repliceert in haar antwoord op vraag 1 alleen te hebben gezegd op welke verschillende wijzen de verschillende medezeggenschappen zijn betrokken. Dat proces is inderdaad decentraal verlopen en zij kan daar niets anders van maken in haar antwoord. De heer Hop merkt op dat de voorzitter nu aan de centrales vraagt waarom zij hun vraag niet eerder hebben gesteld terwijl zij op dit moment juist van haar proberen te weten te komen waarom het proces niet is aangelopen met betrokkenheid van de medezeggenschap. Defensie heeft volgens spreker intern besloten om het proces op te splitsen waarop de voorzitter repliceert dat zij zich daarbij toch niet de vraag zou moeten stellen waarom niet is gekozen voor een decentrale benadering.

De heer Hop wil het nogmaals over de financiën hebben en citeert uit punt 2.4. van het PV waarin de kaderstellingen financiële randvoorwaarden zijn vervat: 'Er zijn prioriteiten gesteld om binnen de financiële randvoorwaarden (FRV) voor incidentele uitgaven van het fische lange lijnen te blijven'. Vervolgens worden aldus spreker enkele bedragen genoemd. Hij citeert vervolgens: 'Daarom hebben het CLAS en CZSK een klein deel van de dedicated en designated capaciteit, materieel en VTE geschrappt en niet verder uitgewerkt'. Spreker onderstreept dat dit zonder enige vorm van medezeggenschap is

Georganiseerd overleg Sector Defensie Werkgroep Reorganisatie (REO)

gebeurd. Een dergelijk punt is eerder al door andere centrales gemaakt. Er zijn randvoorwaarden al dan niet opgedrongen maar in elk geval voorgelegd en de medezeggenschap had daarover haar mening moeten kunnen geven.

De voorzitter antwoordt dat het overleg natuurlijk kan worden voortgezet door elkaar op detailniveau te blijven doordringen van de tegenstellingen. Defensie heeft er voor gekozen om het proces decentraal aan te lopen en de centrales wensen dat dit centraal zou zijn gedaan. De gemaakte keuze is echter niet meer terug te draaien; er is destijds een bewuste keuze gemaakt en spreekster heeft gepoogd die keuze zo duidelijk mogelijk te beargumenteren. Zij roept op om het overleg voort te zetten door naar de toekomst te kijken en te bespreken hoe partijen vanaf hier verdergaan. Spreekster wijst er op dat het niet praktisch is om steeds weer op detailniveau de discussie aan te gaan en dat het gaat om een basisvraag welke op tafel ligt. De heer Stassen dankt de voorzitter voor deze reactie en benadrukt dat ook de centrales er een constructieve houding op nahouden daar waar het gaat om het vinden van een oplossing. Het centrale probleem blijft echter dat de medezeggenschap niet op het vereiste niveau is belegd en bovendien zien de centrales een lijn in deze gang van zaken waarover zij zich zorgen maken. Spreker wijst er op dat partijen de medezeggenschap niet op deze wijze hebben ingericht in 2008. In dat jaar is de medezeggenschap op de diverse overlegniveaus ingericht zodat zij ook zeggenschap heeft als er op het hoogste niveau een besluit wordt genomen. De centrales zien dat hier toch regelmatig foutjes in worden gemaakt en maken zich zorgen omdat dit direct invloed heeft op de plannen die vervolgens daaronder ontstaan. De schakel van de medezeggenschap wordt op dat niveau gemist en de centrales horen graag hoe Defensie er voor gaat zorgen dat dit in de toekomst zodanig zal worden verbeterd dat de problematiek zich niet zal herhalen.

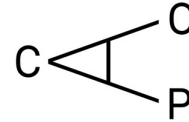
De voorzitter meent de argumenten te hebben gegeven aangaande de vraag waarom het proces is verlopen zoals het is verlopen en vindt dat er geen sprake is van fouten. Spreekster is zich ervan bewust dat de centrales dit anders zien en dat mag natuurlijk. Het is tegelijk de reden waarom partijen nu aan tafel zitten om met elkaar hierover van gedachten te kunnen wisselen. Voor wat betreft de toekomst denkt spreekster dat het nuttig is om vooraf het schakelpunt te definiëren van het moment waarop de medezeggenschap in de vorm van een TR MC moet worden betrokken. Wellicht is het nodig om er een separaat ioREO voor in te schakelen waarin de keuze voor centraal of decentraal kan worden afgewogen en waarin wordt gezien in hoeverre de medezeggenschap in een studiefase betrokken moet worden aan het begin van het proces. Spreekster herhaalt geprobeerd te hebben om de keuze die door Defensie gemaakt is voldoende te beargumenteren en het spijt haar dat de centrales hier geen genoeg mee nemen. Zij wil graag zien hoe het proces in de toekomst kan worden verbeterd en staat open voor verbeteringsuggesties bij defensiebrede reorganisaties. Hiervoor bestaat volgens haar momenteel waarschijnlijk geen specifiek ioREO of het is in elk geval nu niet actief.

De heer Mulder heeft begrepen dat alle MC'en wel zijn betrokken maar dat de medezeggenschap niet is geformaliseerd in een TR MC. Spreker informeert of partijen het er nu wel over eens zijn dat een TR MC had moeten worden ingericht. De voorzitter repliceert dit als de mening van de centrales te beschouwen welke zij niet deelt omdat Defensie er voor heeft gekozen om het proces decentraal aan te lopen. Spreekster onderstreept te hebben aangegeven op welke manier de medezeggenschappen bij het PV zijn betrokken. Dat is weliswaar niet in één TR MC gebeurd maar wel in de verschillende medezeggenschappen van de betrokken OPCO's. Spreekster benoemt wederom dat vanwege de door Defensie gemaakte keuze er geen TR MC nodig is geweest. De heer Mulder stelt hierop dat, aangezien partijen het nu niet eens zijn over het feit dat een TR MC had moeten worden ingericht, er weinig hoop op verbetering van het proces in de toekomst is. Als partijen het *daar* in ieder geval dan wel over eens zijn en zodoende een verschil van mening blijven houden of er wel of niet een TR MC ingericht had moeten worden, dan hebben zij volgens spreker nog een lange discussie voor de boeg. Partijen zullen dan eerst moeten bekijken hoe ze met de thans voorliggende plannen verder moeten gaan. De voorzitter antwoordt dat dit niet kan betekenen dat het hele PV weer opnieuw zou moeten worden besproken. Daarop doelde de heer Mulder ook: als partijen het eens zouden zijn over de gedachte dat er een TR MC had moeten worden ingericht dan zijn ze daar in elk geval uit. Vervolgens kunnen zij dan gaan zien hoe ze verder gaan met het proces naar de toekomst toe. Als zij het echter hierover oneens blijven dan gaat de discussie nog lang duren.

De heer Hop heeft nog een andere vraag: hadden de centrales niet (eerder) betrokken moeten worden bij het proces. De voorzitter vindt van niet omdat volgens haar het niveau van de medezeggenschap van toepassing is.

De heer Bliek deelt zijn visie over het betrekken van de CMC en DMC's om het proces bij reorganisaties te stroomlijnen. Wanneer een reorganisatieplan eerst bij de CMC wordt neergelegd kan de medezeggenschap zelf besluiten hoe het proces moet worden aangelopen: een TR MC inrichten, het bij zichzelf houden of terugleggen. Op deze wijze zal in ieder geval worden geborgd dat de medezeggenschap op het hoogste niveau is betrokken en dat besluitvorming via de DMC's kan

Georganiseerd overleg Sector Defensie Werkgroep Reorganisatie (REO)

verlopen. Dan zijn de stukken in elk geval met de medezeggenschap gedeeld en kan door henzelf worden bepaald hoe zij denken dat het proces moet worden ingericht. Spreker is het met de andere centrales eens dat de in het BMD neergelegde regelgeving gevolgd moet worden. Er moet ofwel een TR MC worden ingesteld, of de CMC voert overleg met de DMC en het proces verloopt binnen de eenheid zelf. Spreker meent dat er in ieder geval een vorm van borging moet zijn, welke in het geval van het PV SOF GE niet is gerealiseerd. Dit vindt hij spijtig, met name gezien het feit dat het vaker gebeurt zoals door de andere sprekers ook al aangegeven werd. Hiermee wil hij overigens nog niet stellen dat er weer een ioREO DEF moet worden ingericht.

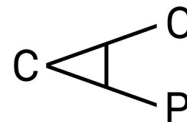
De heer Stassen ondersteunt de opvatting van de heer Mulder over de cruciale vraag of partijen het erover eens zijn dat een TR MC ingericht had moeten worden of niet. Hij heeft de voorzitter horen zeggen dat zij de gedachte dat er een TR MC had moeten worden ingericht nog niet helemaal omarmt. Spreker benadrukt dat de regelgeving uiterst helder bepaalt dat bij een defensieonderdeel-overschrijdende reorganisatie zoals de onderhavige een TR MC ingericht moet worden. Het betreft hier geen keuzemogelijkheid maar een verplichting die voortvloeit uit het BMD. Daarin is een 'tenzij-bepaling' opgenomen op grond waarvan de TR MC, nadat deze is ingericht, kan bepalen dat de reorganisatie op een andere manier door het bestaande medezeggenschapsorgaan ingevuld zal worden. Dit is aldus spreker de enige manier waarop het proces aangelopen kan worden. Hij vraagt de voorzitter nogmaals of zij het wel of niet eens is met het standpunt van de centrales dat er een TR MC ingericht had moeten worden. Indien zij het wel met de centrales eens zou zijn dan kunnen partijen gezamenlijk bezien hoe de omissie heeft kunnen ontstaan en hoe deze in de toekomst voorkomen kan worden. Tenslotte moet bepaald worden hoe de reorganisatie SOF GE voort dient te gaan.

De voorzitter beaamt dat de regels in het BMD dwingend bepalen dat een TR MC moet worden ingericht bij defensiebrede reorganisaties. De reorganisatie SOF GE is naar mening van spreekster - zoals zij inmiddels herhaaldelijk heeft beargumenteerd en los van het feit dat er in de stukken wordt gesproken over een defensiebrede reorganisatie - separaat decentraal aangelopen. Tegen deze algemene achtergrond bezien had er volgens haar inderdaad een TR MC moeten worden ingericht. Echter de keuze om het SOF GE-plan op een andere manier aan te lopen en uit te werken dan de regels in het BMD bepalen is door Defensie gemaakt en heeft niet in overleg met de CMC of andere vormen van medezeggenschap plaatsgevonden. Spreekster onderschrijft de algemene regels uit het BMD die in gezamenlijkheid zijn afgesproken en zal deze voor toekomstige defensiebrede reorganisatieplannen zonder discussie toepassen. De antwoorden die spreekster vandaag heeft gegeven hebben specifiek betrekking op de casus SOF GE. Om het in de toekomst beter te doen is het opnieuw in het leven roepen van het eerder besproken ioREO DEF, ondanks de bedenkingen die daarover al zijn geuit, wellicht een oplossing. Nu vindt ook zij echter dat partijen eerst verder moeten gaan met het specifieke reorganisatietraject van SOF GE waarbij het KCT al in een vergevorderd stadium is. Daarnaast loopt ook het traject van MARSOF en moet DOSCO nog beginnen en de voorzitter schat in dat het nog wel een jaar zal duren voordat dit proces daadwerkelijk van start gaat. Zij hoort graag van de centrales hoe zij met het proces van de reorganisatie van SOF GE verder willen gaan en wil vervolgens in deze vergadering te bezien of partijen elkaar kunnen komen tot afspraken hierover.

De heer Hop resumeert zonet specifieke vragen te hebben gesteld en daarop specifieke antwoorden te hebben gekregen welke hem zorgen baren. Daarmee doelt hij niet alleen op de medezeggenschap maar er is ook gevraagd of de centrales niet eerder hadden moeten worden betrokken bij de totstandkoming van het voorliggende plan. Daarop heeft de voorzitter negatief geantwoord en spreker heeft daar inmiddels even over nagedacht, mede gelet op alles wat daarover inmiddels is gezegd vanuit de J5 SOCOM en is gesteld in het omvangrijke stuk dat alle capaciteiten beschrijft waaraan behoefte is. De financiële capaciteit is verdeeld en de medezeggenschap heeft met J5 SOCOM om de tafel gezeten. Ook de blokken zijn in het plan beschreven en de randen zijn weergegeven. Inmiddels is duidelijk geworden dat de MC vanaf het begin niet is betrokken. Er had een TR MC moeten worden ingericht maar dat is niet gebeurd. Verder lopen de verschillende plannen niet synchroon en over DOSCO is aangegeven dat dit nog moet starten en dat dit minimaal nog een jaar gaat duren hetgeen spreker ook zorgen baart. Wat er volgens de heer Hop in ieder geval moet gebeuren is dat de plannen in tijd en mogelijkheden worden gesynchroniseerd.

De voorzitter stelt de vraag op welke wijze de voortgang in het SOF GE reorganisatietraject er uit zou moeten zien. Het KCT is reeds in een vergevorderd stadium, MARSOF loopt nog en bij DOSCO moet nog gestart worden. Spreekster nodigt partijen uit om suggesties en voorstellen te doen.

Georganiseerd overleg Sector Defensie Werkgroep Reorganisatie (REO)

De heer Hop wijst de voorzitter nogmaals op de zorgen die hij heeft vanwege de antwoorden op diens eerdere vraag of de centrales niet eerder betrokken hadden moeten zijn bij de totstandkoming van het PV. De reden voor deze zorg is aldus spreker gelegen in paragraaf 2.3.3. van het PV, en hij citeert daaruit als volgt:

‘SOF-eenheden zijn voorlopers op het gebied van de adaptieve krijgsmacht. Dit uit zich in het optreden als bijvoorbeeld pilot-eenheden voor verandertrajecten, gebruik van nieuwe technieken in de normale bedrijfsvoering waarbij de mindset van SOF-eenheden naadloos aansluit bij het gedachtegoed van de adaptieve krijgsmacht. Zo gebruiken SOF-eenheden waar mogelijk ook civiele capaciteit, werkstudenten en wordt de oprichting van een flexibele schil met SOF-reservisten nu gerealiseerd om de flexibiliteit en schaalbaarheid van de verschillende capaciteiten te vergroten. Vanwege het karakter van de inzet en de korte reactietijd leent dedicated SOF GE-capaciteit zich echter zeer beperkt voor de inzet van reservisten. Voor designated capaciteit geldt dat dit personeel grotendeels reeds in de organisatie aanwezig is. Het gaat hierbij immers om de kwalitatieve versterking en geen kwantitatieve versterking.’

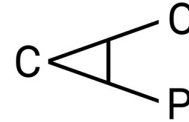
Uit dit stuk alleen al maakt de heer Hop op dat er sprake is van pilots, andere aanstellingsvormen, reservisten en dan is er nog het jaar dat men met DOSCO bezig denkt te zijn. Opnieuw vraagt hij zich af of Defensie dit niet eerst met de centrales had moeten bespreken alvorens met de medezeggenschap verder te gaan. Spreker vindt dat het om behoorlijk zware punten gaat zoals adaptieve krijgsmacht en dergelijke. Hij ziet dit in de plannen niet terug en spreker vraagt zich met name af waar de designated capaciteit verstopt zit in de organisatie. Hetzelfde geldt voor de vraag of de betrokken medewerkers en hun moedereenheden alsook de medezeggenschappen inmiddels er van op de hoogte zijn dat zij er straks onderdeel van uitmaken en of hen bekend is op welke notice to move ze eventueel zitten. Zo zitten er volgens spreker nog veel meer personele aspecten aan die absoluut niet beoordeeld kunnen worden omdat het plan zo versnipperd wordt aangeboden.

De voorzitter onderstreept nogmaals dat zij de antwoorden op de vragen waar het vandaag over gaat, namelijk het betrekken van de medezeggenschap en het instellen van een TR MC, met goede bedoelingen en zo goed mogelijk heeft gegeven. In plaats van nu nog verder uitgebreid vragen te beantwoorden over de inhoud van het PV gaat spreekster met het oog op de tijd liever over tot behandeling van de kern van de zaak. Daarmee doelt zij op de antwoorden die zij gaf op de vragen hoe de medezeggenschap is betrokken en waarom het proces decentraal is aangelopen. Ook heeft zij de vraag beantwoord of zij niet vindt dat bij defensiebrede reorganisaties een TR MC moet worden ingesteld. Daar is – nogmaals – niet voor gekozen en dat is herhaaldelijk uitgelegd: de algemene regels schrijven dit inderdaad voor. Echter het proces is decentraal aangelopen maar desalniettemin niet zonder betrokkenheid van de medezeggenschap. Ook heeft spreekster toegelicht waar zij wel is betrokken. De voorzitter herhaalt met het oog op de tijd en de verdere agenda te willen bespreken hoe partijen verder moeten gaan met het onderwerp.

De heer Hop geeft aan dat de voorzitter wederom tijdsdruk aanhaalt terwijl hij meent serieuze vragen te hebben gesteld. Het gaat immers om adaptieve krijgsmacht, alternatieve aanstellingsvormen, inzet van reservisten met notice to move; zaken die hij allemaal opmaakt uit de plannen van aanpak terwijl de voorzitter de discussie probeert te beperken tot de vraag of de juiste medezeggenschap is betrokken. De voorzitter repliceert dat dit ook de vraag was die nu aan de orde is en zij wil daarom op dit moment wegblijven van de andere vragen. Dan wil de voorzitter aldus de heer Hop kennelijk niet met de centrales praten over zaken zoals aanstellingsvormen terwijl die wel allemaal in het plan zijn verwerkt. Dat heeft de voorzitter zo niet gezegd maar op dit moment gaat het over de vraag of de centrales eerder betrokken moeten worden bij de wijze waarop de medezeggenschap is ingericht en hoe het proces had moeten worden aangelopen. Zij heeft getracht om de discussie hierop toe te spitsen. Spreekster herhaalt nogmaals dat partijen het er nu over moeten gaan hebben hoe verder te gaan met het nu voorliggende plan aangezien dat het belangrijkste is voor de betrokken OPCO's. Zij begrijpt natuurlijk de vragen van de heer Hop wel maar wil nu echt eerst stappen gaan maken op dit onderwerp.

De heer Van Leeuwen vindt dat de heer Hop een geheel ander punt naar voren heeft gehaald. Volgens spreker betreft de discussie van vandaag inderdaad de vraag hoe de medezeggenschap betrokken is geweest en of het op een andere manier had gemoeten. Het standpunt van de centrales is dat het een defensiebrede reorganisatie betreft en er dus een TR MC ingesteld had moeten worden. Defensie zegt dat er defensiebreed wel een verdeling van fondsen is maar dat de reorganisaties decentraal zijn. Spreker vindt in elk geval dat het traject een volgende keer anders moet worden aangelopen. Als hij echter beziet *waarom* de MC niet goed betrokken is geweest dan ligt dat volgens spreker op het vlak van de personele belangen. Hij heeft geen signalen gehad dat deze belangen in een deel van de plannen niet goed zou zijn geborgd waarbij spreker met name doelt op GE bij het KCT; bij MARSOF ligt dit wellicht anders. De heer Van Leeuwen vindt dat in alle plannen bekeken moet worden in hoeverre de personele belangen middels een goede invulling van de MC zijn geborgd. Als

Georganiseerd overleg Sector Defensie Werkgroep Reorganisatie (REO)

dat niet het geval is dan moeten deze plannen nog eens goed tegen het licht worden gehouden en moet deze invulling alsnog worden gerealiseerd. Voor de plannen waar de personele belangen wel goed zijn geborgd en de MC een rol heeft gehad zou de uitvoering volgens spreker door moeten gaan omdat het niet in het belang van het personeel noch de organisatie is om alle processen nu aan elkaar te gaan koppelen of stop te zetten. Dat zal namelijk betekenen dat ook het personeel bij de eenheden waar het wel goed loopt grote vertragingen zal ondervinden waardoor problemen zullen ontstaan. Spreker resumeert het een zeer valide vraag te vinden om de rol van de MC binnen het plan nog eens tegen het licht te houden. Hetzelfde geldt voor de vraag of het meteen betrekken van de medezeggenschap in de toekomst wel moet gebeuren. Spreker is het met de andere centrales eens dat het laatste wel moet gebeuren en hij wil afspreken dat partijen dit proces een volgende keer anders aanlopen. Hij benadrukt dat het niet wenselijk is om alle plannen nu aan elkaar te gaan koppelen en dat moet worden voorkomen dat er onnodig plannen stil komen te liggen. Dit acht spreker in het belang van het personeel en de organisatie niet wenselijk.

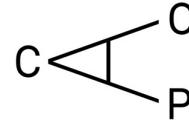
De heer Rozendal onderschrijft op hoofdlijnen hetgeen de heer Van Leeuwen heeft gezegd. Spreker informeert of laatstgenoemde de indruk heeft dat de medezeggenschap bij andere onderdelen dan het KCT niet op de juiste manier is betrokken. De heer Van Leeuwen antwoordt te hebben vernomen dat de MC bij MARSOF later of in ieder geval minder direct bij de plannen is betrokken. Van andere MC'en heeft hij vernomen dat zij voor voldongen feiten zijn gesteld. Hij heeft zelfs te horen gekregen dat er mensen zijn die het gevoel hebben dat ze de plannen ' door de strot kregen gedrukt'. Dit zijn voor spreker signalen die aanleiding geven om nog even een stap terug te doen en om nog eens heel grondig naar het proces te gaan kijken. De heer Rozendal geeft aan nu een aantal kwalificaties te hebben gehoord waar hij geen beeld bij had. Vanuit zijn eigen contact met de MC MARSOF heeft spreker de genoemde signalen niet ontvangen en hij heeft derhalve geen reden om aan te nemen dat er daar iets mis is gegaan.

Op verzoek van de voorzitter geeft mevrouw De Lange-van Straalen een nadere toelichting over de stand van zaken bij MARSOF. Zij geeft aan dat de medezeggenschap bij MARSOF volledig betrokken is bij het cVRP en daarin haar punten heeft kunnen benoemen. Op het moment dat het een VRP wordt start het formele adviestraject en kan de medezeggenschap nogmaals haar punten benoemen. Spreekster heeft zelf ook contact met de medezeggenschap bij MARSOF en heeft niet de indruk dat de men het daar oneens is met het plan dat nu voorligt. Wat spreekster wel heeft gehoord is dat de medezeggenschap niet formeel is betrokken bij het oplopen van het projectvoorstel. Dit is informeel overigens wel gebeurd aangezien de medezeggenschap deze functie gewoon heeft binnen de MARSOF-gemeenschap. Zij heeft hierover contact gehad met de commandant. Samenvattend zegt spreekster niet het beeld te hebben dat de medezeggenschap bij MARSOF niet zou zijn betrokken bij of niet blij zou zijn met het plan. De voorzitter vindt dit goed nieuws; zelf meent zij dat het proces bij DOSCO nog even zal duren; volgens de heer Elschot zal daar het plan medio 2021 aan de orde komen.

De heer Hop vindt het op zich heel goed dat er namens de organisatie een beeld wordt geschetst maar ziet dat wel als het beeld van de werkgever. Hij hoort het liever van de medezeggenschap zelf, zeker als deze niet vanaf het begin is betrokken. Dit is ook de grote vraag maar spreker vindt ook de vragen wat voor plan er nu op tafel ligt, hoe de uitwerking daarvan er uitziet, hoe de start zal zijn en wat er bij de eenheden aan randvoorwaardelijke situaties is neergelegd op grond waarvan de medezeggenschap nu denkt dat zij goed is betrokken van belang. Hij acht zeer wel mogelijk dat de medezeggenschap vanuit een heel ander startpunt een totaal ander beeld kan hebben van de eenheid en ook dat zij deze wellicht heel anders hadden kunnen of moeten inrichten. Voorts hoorde spreker de heer Van Leeuwen zeggen dat het plan goed tegen het licht moet worden gehouden en dat het bij sommige eenheden goed zou lopen; spreker weet niet of dat laatste ook daadwerkelijk het geval is. Daarom verwijst hij wederom naar paragraaf 2.3.3 met alle randvoorwaardelijkheden die daarin zijn opgenomen, inclusief het uitgangspunt van personeelsoptimalisatie oplossingen en een realistisch groeipad. Spreker stelt vast dat niet alles in de organisatie aanwezig is, dat de eenheden niet vanaf het begin zijn betrokken, dat Defensie het heeft over alternatieve aanstellingsvormen, inzet van reservisten en scholieren, de adaptieve krijgsmacht en de flexibele schil. Dit zijn allemaal zaken waarover de sociale partners op een ander niveau nog afspraken moeten maken. Verder heeft de voorzitter gezegd niet van mening te zijn dat zij vooraf in overleg met de centrales had moeten gaan. Tot slot is gesuggereerd om plannen die wel goed lopen door te laten gaan.

Er zijn voor de heer Hop op dit moment maar twee opties in dezen te weten het samenvoegen van alle plannen en deze door één medezeggenschap, mogelijk een TR MC, laten beoordelen dan wel alle plannen in tijd en mogelijkheden synchroniseren. Het kan aldus spreker niet zo zijn dat alle plannen los van elkaar worden behandeld. De voorzitter geeft aan dit voorstel niet te omarmen. Zijdens Defensie en ook door het KCT en MARSOF is aangegeven dat de betrokkenheid van de MC nu goed loopt en dat de personele belangen goed zijn geborgd. De heer Hop legt het verhaal nu terug bij Defensie door

Georganiseerd overleg Sector Defensie Werkgroep Reorganisatie (REO)

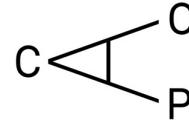

te stellen dat hij denkt dat dit niet het geval is en spreekster verzoekt hem om dit standpunt te onderbouwen. Bovendien probeert zij nu vooruit te kijken en zij denkt niet dat beide opties van de heer Hop de personele belangen ten goede zullen komen. Hetzelfde geldt aldus de voorzitter voor de efficiency van het proces en de uitrol van de verschillende plannen. Uiteindelijk gaat het volgens haar erom dat de betrokkenheid van de medezeggenschap en de personele belangen worden geborgd. Bovendien is het beeld dat spreekster heeft dat het bij KCT en MARSOF goed loopt; DOSCO zal nog volgen. Wat haar betreft kunnen de plannen prima separaat worden uitgevoerd. Spreekster ziet bij beide opties van de heer Hop geen toegevoegde waarde voor het personeel.

De heer Hop heeft niet gesteld dat de medezeggenschap niet goed is betrokken; dat is de eigen conclusie van de voorzitter. Spreker gaf aan dat het beeld van de voorzitter is dat de medezeggenschap goed is betrokken maar zijns inziens is wel duidelijk zijdens Defensie gesteld dat niet alle medezeggenschap vanaf het begin is betrokken. De vraag of de medezeggenschap juist is betrokken moet de voorzitter aldus spreker zelf echter beantwoorden. De voorzitter nuanceert dat het ging over haar antwoord op de vraag over het PV. Nu heeft zij gevraagd hoe het proces verloopt bij de decentrale uitrol van de drie programma's in de drie verschillende trajecten. Daarop is aangegeven dat het bij het KCT goed loopt en mevrouw De Lange-van Straalen heeft de stand van zaken bij MARSOF geschetst. Op basis daarvan heeft spreekster geconcludeerd dat deze medezeggenschap goed is betrokken. Zij haalt deze twee zaken hierbij expliciet uit elkaar. De heer Hop repliceert te hebben aangegeven dat voor hem essentieel is wat het startpunt was van waaruit de medezeggenschap is betrokken en hoe zij op dat moment tegen de realiteit aankeek. Het is duidelijk dat men niet vanaf het eerste moment is betrokken waardoor dat beeld anders is. De voorzitter merkt voor de nuance op dat ze heer Hop heeft horen zeggen een ander beeld te hebben dan zijzelf heeft.

De heer Hop vindt dat nu de omgekeerde volgorde wordt belopen in het proces. Op het moment dat Defensie een dergelijk plan heeft is het duidelijk hoe het overleg dient plaats te vinden en hoe het proces moet worden ingeregeld. Defensie kiest ervoor om het geheel op te splitsen, gaat daarbij zeer ver en legt plannen op allerlei verschillende tafels neer. Het is volgens spreker alleen vanwege de oplettendheid van de centrales dat de samenhang tussen de plannen is opgemerkt. Het ene plan is beland in het ioREO CLAS, het andere in het ioREO CZSK en tussendoor ligt er alweer een tweede plan in het ioREO CLAS. Dit alles gebeurt zonder enige vorm van synchronisatie van tijd en mogelijkheden terwijl de plannen allemaal uit één en hetzelfde PV komen. Defensie maakt volgens spreker een bewuste keuze om het proces en de medezeggenschap te versnipperen en daarmee ook het beeld dat de centrales hebben. Nu het probleem uiteindelijk op de WG REO-tafel is beland geeft Defensie aan om vooral door te gaan met het proces terwijl zij aan het begin doelmatig het proces dat partijen met elkaar hebben aangelopen hebben opgesplitst. Nu ontstaat er een probleem en wordt verwacht dat de centrales in het belang van het personeel, de MC'en en de organisatie gaan instemmen met loshangende plannen die echter absoluut met elkaar zijn verbonden en die wat spreker betreft zonder meer in tijd en mogelijkheden moeten worden gesynchroniseerd. Het kan zijns inziens niet zo zijn dat een belangrijk onderdeel van het plan door de medische capaciteit wordt gevormd en dat DOSCO dat pas over een jaar inregelt. Als de voorzitter dat anders ziet hoort de heer Hop dat graag en hij is benieuwd hoe zij een dergelijk proces denkt op te kunnen lopen.

De voorzitter weerlegt doelmatig plannen te splitsen en stelt duidelijk te hebben toegelicht waarom het proces decentraal is aangelopen. Zij wil nu graag naar de toekomst gaan kijken in plaats van te blijven terugkijken. De heer Hop meent dat het juist met de blik op de toekomst relevant is eerst afspraken te maken over zaken als adaptieve krijgsmacht, verschillende aanstellingsvormen, flexibele schil, scholieren, pilots en zoals hij zei moeten partijen daarover afspraken maken. Nu heeft Defensie dit soort zaken door alle plannen heen weggestopt en het is voor de centrales totaal onduidelijk waar dit nu ligt, wat er gebeurt terwijl de medewerkers ingezet zullen gaan worden. Verder zijn volgens de heer Hop vanuit de organisatie op financiële gronden al VTE'en op voorhand geschrapt en dergelijke. Daarom blijft spreker bij zijn voorstel om er één groot plan van te maken zodat alle aspecten door de medezeggenschap en door de centrales goed beoordeeld kunnen worden. Het alternatief daarvoor is wat hem betreft om alle plannen in tijd en mogelijkheden te synchroniseren. Als dat niet gebeurt verliezen partijen het overzicht op zeer essentiële vraagstukken. De voorzitter reageert hierop door aan te geven dat de plannen op de ioREO-tafels langs zijn gekomen en derhalve niet helemaal langs de centrales heen kunnen zijn gegaan. De heer Hop repliceert door te herhalen wat hij al eens eerder heeft aangegeven, namelijk dat de ioREO's bedoeld zijn voor de behandeling van eenvoudige reorganisatieplannen waar snel overeenstemming over kan worden bereikt. Nu gaat het echter over complexere vraagstukken waar zeker toekomst inzet en die partijen ook op andere tafels dienen te bespreken. Daarom had Defensie voortuitlopend daarop het hele plan niet alleen met de zeggenschap maar ook met de centrales moeten oplopen. De voorzitter heeft echter duidelijk aangegeven die mening niet te delen en dat vindt de heer Hop onverklaarbaar.

De heer Van Leeuwen ziet het als een rol van zowel de centrales als de CMC om de personele belangen te waarborgen. Daartoe zijn er processen afgesproken waaronder het door de heer Stassen al genoemde inrichten van een TR MC maar dat is niet gebeurd. Spreker meent dat dit echter niet als effect heeft gehad dat personele belangen direct geschaad zijn; signalen die daarop wijzen hebben hem in elk geval niet bereikt. Vandaar dat hij de vraag aan de heer Hop stelt hoe deze meent de personele belangen te waarborgen middels de twee voorgelegde opties, zijnde één overkoepelend plan of synchronisatie van de plannen. Als de heer Hop hierin zou worden gevolgd betekent dat volgens spreker namelijk dat de eenheden die reeds stappen hebben gezet en daardoor vooruitlopen op de anderen stil zullen moeten staan totdat de andere eenheden op hetzelfde punt beland zijn. Hierdoor kan bij sommige onderdelen een vertraging van jaren ontstaan. Spreker is er op basis van duidelijke signalen die hem vanuit het personeel hebben bereikt van overtuigd dat het personeel daar absoluut niet bij gebaat is en hetzelfde geldt voor de organisatie. De heer Hop antwoordt dat hij puur kijkt naar de procesplannen die worden opgelegd alsmede de beleidsvoornemens die er liggen. Hoewel de heer Van Leeuwen zegt geen signalen te hebben gekregen dat de personele belangen worden geschaad meent spreker niet te kunnen uitsluiten dat die signalen toch bestaan. Er staan duidelijke punten in alle plannen, deze komen voort uit één projectprogramma en dienen altijd in tijd en mogelijkheden gesynchroniseerd te worden. Dit kan volgens spreker niet los van elkaar worden gezien, redenen waarom hij vindt dat deze punten niet in meerdere losse plannen kunnen worden vervat. Het aantal plannen is overigens ook nog een punt waar spreker duidelijkheid over wenst te verkrijgen. De heer Hop herhaalt dat het niet de vraag is wat partijen moeten gaan doen maar wat er op tafel ligt.

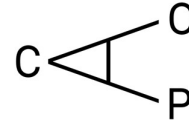
De heer Van Leeuwen herhaalt in reactie op hetgeen de heer Hop stelde zijn vraag hoe deze denkt dat met hetgeen wat hij voorstelde het personele belang wordt gediend. Zelf denkt spreker dat dit gediend is met de vaststelling door de centrales dat het proces anders had kunnen en moeten worden aangelopen. Tevens is daarbij van belang dat partijen afspreken dat dit in het vervolg anders zal gaan. Er dient echter ook verder te worden gedaan met de reeds lopende plannen aangezien het personeel bij MARSOF anders zeer lang zal moeten gaan wachten tot de laatste plannen bij IDR zijn behandeld. De heer Hop wijst er op niet te hebben gezegd dat er gestopt zou moeten worden met de lopende plannen. Spreker heeft alleen gesteld dat moet worden gezien of er één groot plan moet komen omdat de vereiste stappen allemaal zijn gezet. Verder heeft hij gezegd dat de juiste medezeggenschap moet worden betrokken. Als daar niet voor wordt gekozen dan zullen de plannen moeten worden gesynchroniseerd in tijd en mogelijkheden. De voorzitter wijst er op dat er ook nog plannen zijn die nog niet zijn gestart, zoals DOSCO waarover is gezegd dat dit naar verwachting pas in mei 2021 aan de orde komt. Zij vindt het evenals de heer Van Leeuwen ongewenst dat het personeel bij het KCT, waar het proces al loopt, zo lang zou moeten gaan wachten.

De voorzitter geeft nogmaals het woord aan de heer Ter Horst voor een nadere toelichting. Spreker wijst er op dat het plan naast het personeel ook op het *materieel*/betrekking heeft en dat dit volgend jaar ook begint in te stromen. In het geval van synchronisatie van de plannen en de vertragende werking die dit zou kunnen hebben zou de situatie ontstaan dat materieel de organisatie al instroomt terwijl het personeel er nog niet is. Spreker onderstreept dat dit voor de organisatie op programmaniveau een wezenlijke planningsfactor is.

Voordat hij zijn standpunt ten aanzien van de vraag hoe partijen nu verder moeten gaan deelt, wenst de heer Stassen alsnog een antwoord van de voorzitter te krijgen op de vraag of Defensie erkent dat een TR MC ingericht had moeten worden. Spreker begrijpt weliswaar uit hetgeen is gewisseld dat de voorzitter dit inderdaad vindt maar heeft haar niet concreet horen zeggen dat het in dit geval ook echt had gemoeten. Het is voor spreker belangrijk, zeker gezien de toekomst, dat in de WG REO wordt vastgesteld dat er een TR MC had moeten zijn. Dat er een andere keuze is gemaakt dat is nu eenmaal zo maar hij vindt het belangrijk dat de voorzitter dit erkent. Zodra zij doet kan wat hem betreft besproken worden hoe partijen verder kunnen gaan met het proces. De centrales hebben daarover al bepaalde ideeën die naar spreker meent voor zowel het personeel als de organisatie kunnen bijdragen aan de voortgang en welke hij graag voorlegt.

De voorzitter is in de veronderstelling het antwoord op de vraag van de heer Stassen reeds te hebben gegeven. Spreekster verwoordt dat de regels hierover duidelijk zijn en dat partijen gezamenlijk hebben vastgesteld wanneer een TR MC moet worden ingesteld. Dit is volgens haar het geval bij reorganisaties die meerdere OPCO's of defensieonderdelen betreffen. Terugkijkend naar het PV en hoe daarin zaken zijn geformuleerd zegt spreekster dat Defensie een TR MC had moeten instellen. De heer Stassen bedankt de voorzitter voor deze uitspraak, waarmee is vastgesteld dat het proces niet is verlopen zoals partijen dit met elkaar hadden afgesproken. Wat hem betreft is de discussie daarmee in dit opzicht beslecht.

Georganiseerd overleg Sector Defensie Werkgroep Reorganisatie (REO)

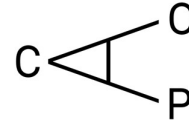
Spreker gaat vervolgens in op de vraag hoe het SOF GE-reorganisatietraject moet worden voortgezet. Hij kiest daarbij voor een andere benadering dan de heer Hop en het AC doet daarvoor een ander PV. Deze centrale is er voorstander van dat de plannen zoals deze momenteel voorliggen blijven doorlopen. Dit betekent dat ze behandeld kunnen worden in desbetreffende ioREO's. Het plan dat vanuit het ioREO CZSK aan de WG REO is voorgelegd is hier inhoudelijk niet besproken en kan wat de heer Stassen betreft retour naar het ioREO. Hij vraagt Defensie dan wel om een belangrijke toezegging te doen met betrekking tot de volgende twee punten:

1. Indien de MC'en bedenkingen hebben bij datgene wat ze als het ware van Defensie opgedragen hebben gekregen vanuit het programmavoorstel en het niet eens zijn met de verdeling of de afspraken die daarover zijn gemaakt dan moeten ze de gelegenheid krijgen om daar op terug te komen. Zij moeten daarover hun mening kunnen geven zonder dat Defensie daarop kan reageren met de stelling dat dit al is besloten en dat er verder wordt gegaan met het proces.
2. Indien in de reorganisatieplannen invulling wordt gegeven aan de argumenten die door de heer Hop zijn genoemd, zoals de adaptieve krijgsmacht, flexibele contracten en dat soort zaken, dan moet dat in hoofdstuk 7 van de diverse plannen aan de orde komen zodat de centrales deze zaken inhoudelijk kunnen bespreken met Defensie.

De voorzitter informeert of met het eerste punt bedoeld wordt dat de medezeggenschap nog een oordeel mag gaan vellen over het PV en eventuele bedenkingen daartegen kenbaar kan maken. Ook wil zij weten of wordt bedoeld dat als de medezeggenschap dit wenselijk vindt en de organisatie daarin zou meegaan dit betekent dat het reeds vastgestelde PV, op basis waarvan de verschillende defensieonderdelen al bezig zijn, zou moeten worden aangepast. Spreekster voegt hier aan toe te doelen op de bedrijfsvoering en niet op de verdeling van de financiële middelen aangezien de medezeggenschap over dat laatste niet gaat. De heer Stassen antwoordt dat de centrales redelijk goede contacten met het personeel hebben en dat van daaruit is aangegeven dat de medezeggenschap een paar zaken uit het plan heeft geduid als het kader waarbinnen zij moet gaan bewegen. Mogelijk kan de medezeggenschap zich vinden in deze kaders maar spreker acht niet uitgesloten dat deze voor een bepaalde medezeggenschap iets te krap zijn en dat in die gevallen de kaders wat moeten kunnen worden opgerekt. Dan dient er voor de medezeggenschap de gelegenheid te zijn om dit in overleg met de HDE bespreekbaar te maken en moet worden voorkomen dat van hogerhand kan worden gesteld dat niet kan worden afgeweken van het vastgestelde PV en de daarin neergelegde kaders. Dit zou spreker niet in overeenstemming vinden met de gemaakte afspraak dat het overleg op dat niveau met de medezeggenschap dient plaats te vinden. Spreekster bedoelde evenwel niet te zeggen dat het de bedoeling is dat het volledige PV opnieuw moet worden besproken maar wel dat er gelegenheid voor de medezeggenschap moet zijn om binnen de nu gestelde kaders de piketpaaltjes enigszins te kunnen verplaatsen. De voorzitter informeert voor een goed begrip wat de heer Stassen precies bedoelt met 'binnen de gestelde kaders'. De heer Stassen antwoordt te doelen op het PV zoals dat nu voorligt waarop de voorzitter er op wijst dat dit betrekking heeft op het CZSK. Dat beaamt de heer Stassen en hij wijst er op dat de kaders daarin tot op detailniveau zijn beschreven. Het kan volgens hem best zo zijn dat de medezeggenschap vindt dat met het kader bij het CZSK net iets meer naar links of naar rechts moeten worden bewogen. In dat geval moet daartoe alsnog de mogelijkheid worden geboden aangezien de medezeggenschap niet eerder de kans heeft gehad om haar oordeel te geven. De centrales vinden dat de medezeggenschap deze niet mag worden ontnomen en dat het vervolgens aan de organisatie is om te bepalen hoe zij hiermee om zal gaan. Dat lijkt de voorzitter geen probleem en zij wil dit wel toezeggen.

De heer Hop merkt op dat namens de voorzitter vandaag is gesteld dat de blokken zijn beschreven en de randen weergegeven in omvangrijke stukken. Als daarbinnen de zojuist benoemde ruimte aanwezig is dan kan spreker het voorstel van de heer Stassen volledig volgen. De voorzitter wijst er op dat de discussie nu over het CZSK gaat waarop de heer Stassen aangeeft dat daar nu inderdaad over wordt gesproken maar wat hem betreft gaat de discussie wel over *alle* plannen. Er ligt momenteel ook een stuk vanuit het ioREO CLAS voor in de WG REO en ook dit plan moet worden meegenomen; spreker denkt dat dit ook mogelijk is. Partijen hebben de plannen op deze tafel gelegd om te voorkomen dat er in de verschillende ioREO's ongewild andere afspraken worden gemaakt. Dat begrijpt de voorzitter en de heer De Kleijn vraagt zich in dit verband af of de kaders ook in de plannen zijn opgenomen omdat deze dan bespreekbaar kunnen worden gemaakt. De heer Stassen stelt dat indien de kaders bespreekbaar worden gemaakt - wat overigens ook is gebeurd - deze door Defensie worden benoemd waarbij dan wordt aangegeven dat daarbinnen moet worden bewogen met inachtneming van kleine marges naar links of rechts. De voorzitter leidt hieruit af dat de discussie dan over deze marges moet gaan. De heer De Kleijn acht dit mogelijk door de kaders uit het PV over te nemen en ze op deze wijze bespreekbaar te maken met de medezeggenschap. Zo ziet de heer Stassen het niet omdat als de medezeggenschap een kader ter discussie wil stellen

Georganiseerd overleg Sector Defensie Werkgroep Reorganisatie (REO)

vanuit de organisatie wordt aangegeven dat deze al zijn vastgesteld. En spreker is ervan overtuigd dat dit juist wel mogelijk moet zijn. Volgens de voorzitter steunt de heer Hop het voorstel waarop de heer Hop nuanceert dat dit alleen geldt ten aanzien van de kaders en de randen. Het voorstel van de heer Stassen bevat nog een belangrijk element zijnde het opnemen van afspraken over adaptiviteit en dergelijke in hoofdstuk 7 van de desbetreffende plannen. Voorts moeten de plannen naar de desbetreffende ioREO's worden terugverwezen voor het maken van deze afspraken. Als dat gaat gebeuren kan spreker met het voorstel van de heer Stassen instemmen. De voorzitter antwoordt dat dit ook is wat wordt bedoeld en concludeert dat de heer Hop akkoord gaat met dat voorstel hetgeen laatstgenoemde bevestigt. De heer Mulder denkt dat het in het belang van het personeel is dat partijen nu voortgang gaan boeken en steunt het voorstel volledig.

De heer Ter Horst denkt een aantal zorgen deels nog weg te kunnen nemen. Er is in het kader van enige governance al een programmteam ingeregeld waarbij alle OPCO's en andere defensieonderdelen zoals DOSCO aansluiten. In dit defensiebrede forum kunnen knelpunten in de realisatie op elk denkbaar vlak worden geëscaleerd. De voorzitter wijst er op dat dit natuurlijk niets met medezeggenschap heeft te maken maar dat het om een intern escalatiemodel gaat. Indien de medezeggenschap niet in dit forum is vertegenwoordigd dan lijkt het de heer Rozendal een goed idee om dit alsnog te doen waarmee dan ook meteen een escalatieplatform voor hen wordt gerealiseerd. De heer Stassen vindt niet dat de medezeggenschap moet aansluiten omdat het om een autonoom orgaan gaat dat problemen in voorkomende gevallen zelf moet oplossen. De voorzitter wil ook van de heer Rozendal vernemen of hij het voorstel van de heer Stassen voor 'the way ahead' voor SOF GE steunt waarop de heer Mulder aangeeft dit al namens de ACOP te hebben bevestigd. De heer Van Leeuwen benadrukt nogmaals het belangrijk te vinden dat er geen onnodige vertraging ontstaat maar vindt tegelijk ook dat de MC'en ook hun stem moeten kunnen doen gelden in het proces. Spreker steunt het voorstel ook.

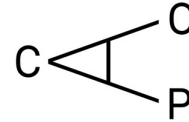
De voorzitter vat de gevoerde discussie als volgt samen. Partijen spreken af dat de voorliggende plannen door zullen gaan onder de door de centrales gestelde voorwaarde dat de MC'en nog de gelegenheid krijgen om enige inbreng te hebben in de kaders die in de verschillende plannen zijn neergelegd. Zij kunnen hun mening hierover nog inbrengen en er moet binnen de kaders nog enige ruimte zijn om te bewegen. Daarbij gaat het om de kaders die in de plannen zelf zijn neergelegd zoals deze op de ioREO-tafels liggen; dit betreft de vertalingen vanuit het PV. Er mag ook geen sprake zijn van opgelegde kaders. Verder worden bij de reorganisaties een aantal in de PV's genoemde zaken zoals adaptief, reservisten en aanstellingsvormen - zoals altijd overigens - opgenomen in hoofdstuk 7, zodat met de centrales hierover het gesprek kan worden gehouden.

De heer Stassen vindt dat dit een correcte samenvatting is, wel voegt hij nog toe dat de plannen voor het CZSK en het CLAS terug moeten gaan naar de ioREO's zodat deze daar kunnen worden bestendigd. De voorzitter bevestigt deze afspraak. De heer Hop merkt voor de duidelijkheid op dat de medezeggenschap nog met een nieuwe blik zal mogen kijken naar de blokken en randen in het PV en dat zij daar nog hun mening over kunnen geven hetgeen de voorzitter bevestigt.

De heer Mulder betwijfelt dat dit een pragmatische aanpak is en licht toe dat de plannen die bij het CLAS zijn behandeld al helemaal zijn doorgenomen. Spreker stelt voor dat het CLAS gaat doen wat al is afgesproken en dat de behandeling van de elementen die onder hoofdstuk 7 vallen ter behandeling aan de WG REO worden aangeboden. Dit voorkomt volgens hem dat weer lang moet worden gewacht omdat het plan eerst in het ioREO moet worden besproken. De voorzitter stelt hierop dat al eerder is gezegd dat de medezeggenschap bij Het CLAS wel is betrokken en dat het om plannen in een vergevorderd stadium gaat. Het lijkt haar onwaarschijnlijk dat de medezeggenschap dan nogmaals de plannen tegen het licht zou willen gaan houden maar spreekster laat dit verder over aan het ioREO. De plannen gaan daar naar terug en aan die tafel moet worden besproken welk traject verder zal worden doorlopen. De heer Mulder voorziet hierbij wel dat dan pas volgend jaar verder kan worden gegaan aangezien er in 2020 geen ioREO meer is gepland. Dat is volgens de voorzitter juist en zij voegt daar aan toe dat er voor 2021 nog helemaal geen planning is vastgesteld. De heer De Kleijn vindt dat, aangezien partijen hebben afgesproken om de medezeggenschap de gelegenheid te bieden om alsnog te reageren, die dan ook moet worden gerealiseerd.

Het lijkt de heer De Vries, in aansluiting op hetgeen de heer Mulder stelde, pragmatisch om de MC KCT en Luchtmobiel schriftelijk te laten reageren op het PV en aan te geven of ze daarop nog aanvullingen hebben. Wellicht kan hij dit vergezeld laten gaan van een brief met een appreciatie over in hoeverre er adaptieve en flexibele elementen zitten in de reorganisaties van 11 Luchtmobiel en het KCT. Spreker wil dit wel formeel aanbieden maar gelet op de planning niet in het ioREO. Dat lijkt de voorzitter wel een goed voorstel maar de heer Hop vindt dat niet omdat eerst nog invulling moet worden gegeven aan de eventuele gevolgen van hoofdstuk 7. De heer De Vries overweegt om de centrales een appreciatie aan te laten reiken aan de

Georganiseerd overleg Sector Defensie Werkgroep Reorganisatie (REO)

medezeggenschap waarin ze een reactie geven of ze behoefte hebben aan een PV met aanvullingen enerzijds. Anderzijds kan spreker nagaan in hoeverre de adaptieve en flexibele elementen wel in het PV staan en of ze ook concreet leiden tot een aanvulling op hoofdstuk 7. Dat vindt de voorzitter prima maar ze wil dit in dit stadium in elk geval niet aan de WG REO aangeboden krijgen omdat dan alles opnieuw op deze tafel belandt. Spreekster wil, zoals ook is besproken met de heer Hop, dat alle zaken daar worden besproken waar ze thuishoren en dat daarbij ook de juiste volgorde wordt aangehouden. De ioREO's moeten dit verder bespreken conform de vandaag hierover gemaakte afspraken. De heer Hop geeft desgevraagd door de voorzitter aan het daarmee eens te zijn. De heer Van Leeuwen vindt de aanvullingen van de heren Mulder en De Vries zeer zinvol. Daarmee kan volgens hem worden voorkomen dat ook in de ioREO's weer een volledige sessie nodig is waardoor de plannen geen voortgang kunnen hebben. Mevrouw De Lange-van Straalen stelt voor om hetzelfde pad te volgen bij het CZSK; zij wil hiervoor wel zorg dragen. Daar is de heer Stassen het niet geheel mee eens aangezien het plan niet inhoudelijk in het ioREO CZSK is behandeld en het niet gelijk is aan het plan van het CLAS. Mevrouw De Lange-van Straalen antwoordt het alleen over de appreciatie te hebben. Desgevraagd door de heer Stassen bevestigt spreekster dat het plan voor het CZSK zeker nog inhoudelijk zal worden behandeld in het ioREO.

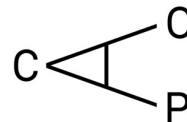
De voorzitter heeft er alle vertrouwen in dat het proces in de ioREO's goed zal verlopen en sluit de discussie over agendapunt 3 af.

Agendapunt 4. Presentatie DVOW overige systemen.

Dit agendapunt is niet besproken en wordt doorgeschoven naar de eerstvolgende vergadering.

Agendapunt 5. Rondvraag en sluiting

De heer Stassen bedankt de voorzitter voor deze door hem als constructief ervaren vergadering. De voorzitter sluit de vergadering om 12.00 uur.

Actiepuntenlijst WG REO behorend bij de vergadering van 08-12-2020

Nr.	Onderwerp	Korte omschrijving acties	Actie	Voortgang/opmerkingen
1.	DASH WG REO 19-05-2020 WG REO 08-09-2020	Defensie geeft update wat er gaat gebeuren met de vervanging van het DASH-toestel	HDP	
2.	Presentatie ontwikkelingen wielvoertuigen DVOW	WG REO 27-10-2020: Projectleider Kol. Hamerlink verzorgt een presentatie over de ontwikkelingen instandhouding wielvoertuigen DVOW	HDP	De presentatie agenderen voor de eerstvolgende vergadering